

DVANAESTA OBLJETNICA

2004/2005

Hrvatski Glasnik

GLASILO HRVATSKOG KULTURNOG DRUŠTVA "NAPREDAK" ŽUPE SOLI

GODINA XIII

Broj 136

TUZLA, PROSINAC 2004.

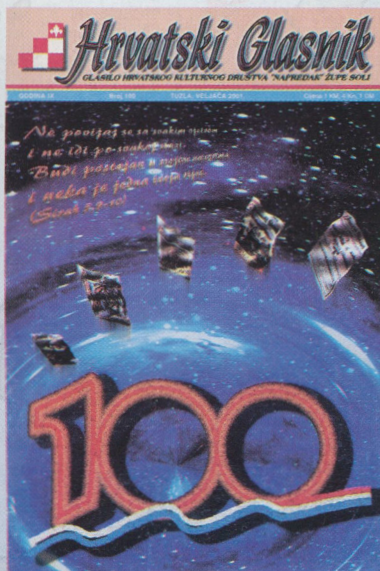
Cijena 1 KM, 4 Kn

Čestit Božić i sretna Nova godina

SEDER

DVANAEST GODINA HRVATSKOGA GLASNIKA prosinac 1992. - prosinac 2004.

Naslovnica 136 broja: DURO SEDER, Božićna noć, 1999

Hrvatski Glasnik, glasilo Hrvatskog kulturnog društva NAPREDAK župe Soli, je prvi list Hrvata u Bosni i Hercegovini nakon pada komunizma. Izlazi od 1992. godine kontinuirano i do danas je izašlo 135 brojeva. List je počeo izlaziti na 16 stranica (1993. i 1994.), 1995. na 20 stranica, 1996. na 28 stranica a od 1997. izlazi na 32 stranice i to u višebojnom tisku. Jedno vrijeme u listu je tiskan (u koloru na 4 stranice) prilog pod nazivom USORA kao i književni podlistak literarne sekcije Glas hrvatske mladosti. Ukupno je bilo 3.736 stranica, a objavljeno je oko 6.800 članaka.

Hrvatski Glasnik je glas hrvatskoga naroda župe Soli. To je kulturni, informativno-politički i poučni list. U Glasniku se objavljuju članci iz vlastite kulture, povijesti, duhovnosti, politike, odgoja, gospodarstva, školstva, zdravstva, znanosti i drugo. Glasnik prati aktivnosti hrvatskih društava i organizacija rimokatoličkih župa i važna zbivanja u gradu Tuzli, Tuzlanskoj županiji, Bosni i Hercegovini i Republici Hrvatskoj. List je svestran, otvoren za svakoga, tko zna i želi u njemu surađivati.

U Glasniku je objavljeno preko 120 razgovora sa značajnim ličnostima iz političkog, vjerskog i društvenog života.

Glasnik nema profesionalnih novinara, ni uposlenih djelatnika. Ima mnogo suradnika i do danas je u njemu objavilo radove članke oko 180 autora. Tu rade volonteri. Hrvatski Glasnik nema stalnih izvora financiranja. Financira se od sredstava reklame, donatorstva, prodaje i pomoći Općine Tuzla. S dužnim poštovanjem se zahvaljujemo svima koji su do sada pomogli da Hrvatski glasnik može redovito izlaziti, posebice svima koji su u njemu surađivali, jer je njihov doprinos značajan i dragocjen. Vjerujemo da nas neće zaboraviti ni ubuduće.

Hrvatski Glasnik je sigurno bio jedan od važnih čimbenika u najtežim vremenima za Hrvate Bosne i Hercegovine. Doživjeli smo jednu agresiju i jedan sukob. I jedno i drugo bilo je tragično za hrvatski narod u BiH. Glasnik je kroničar vremena.

Dobro je primljen kod čitatelja, hrvatskih institucija, firmi i svih prijatelja našega naroda, pa smatramo da je ispunio zadaću radi koje je i osnovan. Sve što smo uradili uradili smo s mnogo ljubavi, upornosti i želje da damo jedne kvalitetne novine za naša čitatelje.

Glasnik je uvijek bio dosljedan, dostojanstven i argumentiran. Poruke lista su: snošljivost i razumijevanje i suživot svih naroda koji žive u Bosni i Hercegovini, na kulturno zbližavanje i suradnju. Bio je i ostao NEOVISNO GLASILO.

O ulozi Hrvatskoga Glasnika za Hrvate tuzlanskog kraja i svih drugih ljudi, prijatelja Glasnika, govorili su mnogi ugledni ljudi, publicisti i znanstvenici, oni koji znaju značaj pisane riječi.

Hrvatski Glasnik je predstavljen u mnogim gradovima naše zemlje, Hrvatskoj, Austriji i

Madžarskoj. Čita se u Tuzlanskoj županiji, Bosni i Hercegovini, Hrvatskoj, Madžarskoj, Austriji, Njemačkoj, Švedskoj, Americi, Peru, Kanadi, Australiji i dr.

Primili smo veliki broj veoma pohvalnih kritika i lijepih želja. Navodimo samo neke:

...Neka Glasnik bude izazov na radosno praćenje svih zbivanja i izgradnje kulturnoga življenja, kako bi ova generacija ostavila svijetli trag življenja za buduća vremena (Vinko kardinal Puljić);

...Ako se imaju u vidu uvjeti u kojima je Glasnik izlazio - ratna vremena, doba neimaštine i opće nebrige o kulturi i cijelome tom segmentu društvenih potreba, onda se vaš napor graniči s podvigom. U proteklom ste razdoblju bili objektivni kroničari jednoga vremena (I. Kapetanović);

...Hrvatski je Glasnik postao znakom vremena i izričaj ljepote komunikacije koja je putokaz za buduća vremena svima koji su prijatelji života i istinoljubivosti, pravednosti i tolerancije (L. Tunjić);

...Hrvatski Glasnik je jedno od najboljih hrvatskih tiskovina te vrste u BiH, koja izlazi već dvanaest godina (J. Vrbošić);

...Hrvatski Glasnik je u najtežim vremenima u povijesti našega grada znao na pravi način artikulirati povjesne težnje hrvatskoga naroda, i ne samo hrvatskoga naroda, i to tako što je kao polaznu točku svih svojih tema uzimao pozitivno naslijeđe bosanskohercegovačke prošlosti, u kojoj se različitosti stapaju u autohton sklad zajedničkoga života i tolerancije (J. Imamović);

...Dobar list, odlično smišljen, kvalitetno realiziran. Bez ovakvog glasila objektivno kulturna slika našega prostora bila bi siromašna i nereprezentativna (G. Gojer);

...Zahvaljujući uređivačkoj politici koja afirmiranjem svih naših različitosti zapravo afirmira tradicionalno dobre odnose i suradnju naroda našega kraja, Hrvatski Glasnik je postao faktor bez kojeg bi, ne samo medijski, nego i kulturni život Tuzle i okoline bio nezamisliv (S. Bešliagić);

...Hrvatski Glasnik ostavit će veliki trag u povijesti, jer je ono što radi izuzetno važno (F. Topić);

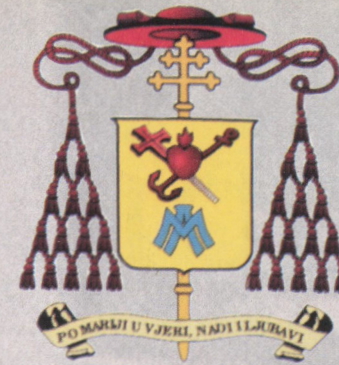
...Duh mira, razuma i tolerancije kojim je Hrvatski Glasnik zračio svakim novim brojem. Naša zajednica ima puno razloga biti ponosna na ono što je Hrvatski Glasnik za nju i u ime nje pisao u ratu i sada u miru. Glasnik je svjedok događanja u našoj zajednici (J. Stahov);

...List koji objedinjuje život nacija i vjera, te teži ka miru i propovijeda suživot za dobrobit ljudi (L. Cindori);

...Nitko ozbiljan ne može, i neće moći pisati o Tuzli, tuzlanskom kraju, pa i šire o BiH u ovom prijelomnom vremenu i nadasve značajnom razdoblju naše povijesne zbilje bez konzultacije Hrvatskoga Glasnika (S. Tunjić);

...Čestitam na lijepom sadržaju i općem izgledu vašega lista (Đ. Deželić).

JN

BETLEHEM KUĆA KRUHA

Betlehem je Davidov grad jer se on ondje rodio i tamo je proglašen kraljem. Hrvatsko značenje imena Betlehem jest Kuća kruha (Bet - lehem). Pri slušanju njegova imena, misli nam polaze proroku Malahiji koji navijesti: "A ti, Betleheme Efrato, najmanji među kneževstvima Judinim, iz tebe će izaći onaj koji će vladati Izraelom, iskon od davnina, od vječnih vremena" (Mal 5, 1). Malahijino proroštvo se ostvarilo Isusovim rođenjem iz Davidova roda, rođenjem Onoga koji će biti kruh naš svagdanji, koji život daje (usp. Iv 6, 35).

Tako davno obećan i tako dugo iščekivan a sada je čovjeku tako bliz. Njegov dolazak najavljen je već obećanjem u raju nakon prvoga grijeha: "Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvojega i roda njezina" (Post. 3, 15). Prorok Izaija ponavlja obećanje: "Evo, začet će dječivo, i rodi sina, i nadjenut će mu ime Emanuel!" (Iz 7, 14). Iščekivanje Obećanoga pretvara se u vapaj pravdnika za spasenjem, vapaj kojim smo i mi spremali srca i duše za susret s Gospodinom: "Rosite, nebesa, odozgo, oblaci dajte pravdnost. Neka se rastvori zemlja da procvjeta spasenje, da prokljia izblavljenje!" (Iz 45, 8).

Milosrdna ljubav Božja je ispunila obećanje

malenost nevinog djeteta, njegove bistre i bezazlene oči, oplemenjuju ljudsko srce. A on nam se još više približio u Kruhu - Euharistiji koja život daje. Rodivši se u gradu koji znači kuća kruha, postavši Kruhom koji život daje, nas u tom i takvom vremenu želi obdariti zrakama vječne sigurnosti, vremenite snage, svagdašnje utjehe, izvorom radosti.

Onaj tko iskusi tu ljubav, tko je njome zahvaćen, sposoban je praštati i moliti za oprostjenje, sposoban je drugog primijetiti i priskočiti mu u pomoć, sposoban je svjedočiti da živi iz te Novorođene ljubavi jer se hrani Ljubavlju darovanom u Kruhu za život svijeta. Na taj način u životu vjernika raste ona stvarnost koja navodi ljude da u međusobnom

života, vrelo ljubavi i snage, vrelo svjetla i milosti.

Kako vjerovati u Bogočovjeka i živjeti iz te vjere pokazuje nam kršćanstvo koje oslobađa čovjeka strahova i bezumnih želja. Ono čini Božju ljubav vidljivom na ovim prostorima i ovim vremenima. Moramo postati ljudi koji se zalažu za mir, za dobrobit zgažene i obespravljene braće. Isus nam sam zajamči: "Što god učiniste jednom od ove najmanje braće, meni učiniste" (Mt 25, 40). Taj zakon mora biti ideal srca u ovom društvu, mjera čovječnosti, mjera i za politiku, zakone i gospodarske odnose. Stoga, klanjajući se malom Isusu, rastimo u strahopoštovanju pred ljudskim životom, pred čovjekom koji je tako velik i drag da je sam Bog postao čovjekom.

Iz toga duha i shvaćanja dižemo glas protiv svake mržnje, protiv svake nepravde i obespravljenosti, protiv logike prava jačega, protiv zakona koji ozakonjuju civilizaciju smrti. Slavljenje Božića nas poziva da patnju svakog obespravljenog čovjeka učinimo svojom. To nas slavljenje također poziva da Betlehem - tu Kuću kruha, u kojem je sada kuća boli, učinimo dijelom svoje patnje s molitvom Bogu da on ponovno postane draga uspomena onoga dana u kojem je osvanulo Božićno svjetlo i drago svetište u koje se hodočasti. Sve njih nosimo u svom srcu i sjedinjujemo svoju bol s njihovom dok u euharistijskoj žrtvi primamo milosti od Onoga koji je naše patnje uzeo na se (usp. Iz 53, 4).

Draga braćo i sestre, zajedno s vama padam na koljena pred Malim Isusom u otajstvu Euharistije, koji je trajno prisutan kao Emanuel - Bog s nama. Zajedno s Marijom i Josipom pružamo svoje ljudsko srce da ga On oslobodi od svih strahova i mrakova koji se nadvijaju nad nama, s molitvom da u nama bude više svjetla, više nade, više radosti, više praštanja i pomirenja, više neumornosti i žara, više snage i spremnosti da svjedočimo susret s Isusom.

Neka vam je sretan i blagoslovljen Božić. Neka se Isus trajno rađa u vašim srcima i obiteljima. Neka izgrađuje zajednicu ljubavi koja će svjedočki pokazivati Isusa svojom vjerom i vjernošću.

Čestit vam Božić i neka vas prati svaki Božji blagoslov u mladom 2005. ljetu.

Vinko kardinal Puljić
Vinko kardinal Puljić
Nadbiskup vrhbosanski

Treba nam vedrine srca i duha, treba nam svjetlo Božićne noći koje je pastire pokrenulo da pođu u susret Kristu i poklone mu se, treba nam zvijezda vodilja koja je mudrace s istoka dovela do Betlehema da daruju Isusa i poklone mu se.

najavljeno od početka povijesti spasenja. To nas ispunjenje srcem i duhom vodi u Nazaret gdje osluškujemo anđelove riječi Mariji: "Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji" (Lk 1, 35). "Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegova..." (Lk 1, 32). Uživljavam se u anđelovu poruku Josipu: "Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj začeće, doista je od Duha Svetoga. Rodit će sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih". (Mt 1, 20).

Sve se to događa u tišini ljudske povijesti, u iščekivanju najvećeg događaja za čovjeka. To je osobni susret čovjeka i Bogočovjeka. Zagrljaj Božji i čovjekovo povjerenje i predanje. Slaveći otajstvo rođenja Kristova u Betlehemu, mi želimo doživjeti sebe u njegovoj blizini. Zato se naša želja pretvara u molitvu koju izričemo sa psalmistom: "Bože, obnovi nas, razvedri lice svoje i spasi nas!" (Ps. 79,4). Potrebni su nam ovi Božićni znaci jer prolazimo kroz vremena gubeći svijest da se Isus rodio i da nam je donio spasenje. Opterećuju nas naši promašaji i neostvarena nadanja. Bole nas rane koje nanose mržnja i pritišću nas svagdanja poniženja i ponovna vrijeđanja.

Klečeći pred jaslicama, otkrivamo u tom Djetetu veliku darovanu ljubav. Sin Božji postade čovjekom, postade malen da ga se ne prepadnemo, kako reče sluga Božji Josip Stadler. Svatko je od nas osjetio kako

životu govore za nekoga "da je dobar k'o kruh".

"Isus je naš najveći dobročinitelj, naša utjeha, naša radost, naše pouzdanje, naša jedina nada, naš savršeni spas", veli sluga Božji Josip Stadler. Bog koji je postao čovjekom i rodio se kao Dijete od Djevice Marije u betlehemoj štalici, stao je na stranu čovjeka, stao je na put čovjeka, odlučio se za čovjeka. I to čovjeka svih vremena i svih prostora. Naše pak iskustvo govori često da je čovjek u bijegu, bježi od Božje ljubavi. Ograđuje svoje srce indiferentnošću, relativizmom, debelim zidom materijalizma, hedonizma, konzumizma, sekularizma i svim ništavnim stvarima, koje u njemu ostavljaju osjećaj praznine, frustriranosti i beznađa. Ali Bog dolazi tom i takvom čovjeku u malom Djetetu i Kruhu života. Kada je čovjek spreman napustiti lažne utvrde svoje sigurnosti i izvore sreće te praznih ruku posegnuti za tim Bogom koji mu se daruje, naći će mir u svojoj nutriini, doživjeti radost koja ispunja srce i zrači u sredini u kojoj čovjek živi. To je radost susreta koja pokreće, koja čovjeka mijenja, koja osmišljava patnju i bol, rad i trud, čovjekov sveukupni životni put.

U Božićnom otajstvu slavimo božansko čudo: prije dvije tisuća godina došao je Očekivani, ali iznenada. Došao je Onaj koji je probio krug smrti i tame. Zasjao je iz Božićnih jaslca i krenuo novim putom, putom "lude" ljubavi, putom praštanja i dao nam se da Ga blagujemo kao komadić Kruha koji je izvor

Dr. Franjo Topić

I U NOVU GODINU

ULAZIMO S PUNO OPTIMIZMA I S NOVIM IDEJAMA

Dr. Franjo Topić rođen je 13. ožujka 1953. godine u mjestu Kasapovići kod Novog Travnika. Gimnaziju je završio u Subotici, filozofsko-teološki studij na Vrhbosanskoj filozofsko-teološkoj školi u Sarajevu (1971.-1977.).

Za svećenika zaređen 1976. te je godinu dana bio kapelan u Derventi. Postdiplomski studij završio u Rimu na Papinskom sveučilištu Gregorijana (1985.) s doktoratom Čovjek pred objavom Boga u spisima Hansa Ursa von Balthasara.

Od 1985. godine predavao na Vrhbosanskoj katoličkoj teologiji u Sarajevu: Ekumensku teologiju, Istočno bogoslovlje a i sada predaje Ekleziologiju, Povijest i nauk religija, Povijest i

nauk islama i Vjerodostojnost kršćanske objave.

Od 1986. do 1993. godine bio je tajnik, a od 1986. do 1996. i prefekt studija VKT. Član je Vijeća za međureligijski dijalog i Vijeća za kulturu BK BiH, od 1987. Međunarodnog komiteta Islam u Europi pri Vijeću biskupskih konferencija Europe (CCEE) i Konferencija protestantskih Europskih crkva (KEK), pročelnik je dopisništva Vrhbosanske nadbiskupije za Glas Koncila, predsjednik je HKD Napredak od 1990. godine.

Od 1996. godine predsjednik je Paneuropske unije Bosne i Hercegovine. Godine 1995. izabran je u Teolo-

ško-povijesnu komisiju za proslavu Velikog jubileja 2000. godine. Objavio je i uredio nekoliko knjiga te više znanstvenih i novinskih članaka, održao brojna predavanja i tribine, sudjelovao na više simpozija i seminara u zemlji i inozemstvu. Suraduje s časopisima i listovima Vrhbosnensiji, Crkvi u svijetu, Glasu Koncila, Stečku, Svjetlu riječi. Govori i služi se s više stranih jezika.

Godine 1995. dodijeljena mu je međunarodna nagrada Titus Brandsma od Međunarodne udruge katoličkog tiska (UCIP) "jer se u svojim napisima i publikacijama u izuzetno teškim uvjetima zalagao za očuvanje humanosti i kršćanskog duha".

HG: Godina 2004. je iza nas. Profesore Topić, kakvom je vi ocjenjujete generalno, a kako u kontekstu HKD Napredak?

TOPIĆ: Kao i svaka imala je i svojih dobrih i loših strana za svakog od nas pojedinačno i uopće za cijelo bosanskohercegovačko društvo. Ne može se čovjek oteti dojmu i pozitivnog i negativnog, ali bi bilo najbolje da se češće sjetimo onoga dobrog jer tako možemo radosniji ući u novu godinu. Ne treba zaboraviti ni pogreške ni loša iskustva, ali nam ne smiju biti prioritet u našim razmišljanjima jer će nam pokopati nadu i vjeru u bolje sutra, ali da se iz toga ne treba učiti bio bi pogrešan zaključak. Općenito gledajući 2004. godinu ocjenjujem pozitivno. Naravno, ovu zemlju pritišću mnogi problemi počevši od samog državnog uređenja koje nije idealno pa do ekonomskih problema, ali sam uvjeren da Bosna i Hercegovina ide naprijed, što pokazuju mnogi podaci. I Njemačka i Francuska i mnoge druge države nakon Drugog svjetskog rata dugo su se ekonomski oporavljale i liječile rane, ali su ih izliječile, a rane su izliječili njihovi stanovnici. I na nama je takva zadaća, izgraditi od ove države ugodno mjesto življenja. Bosna i Hercegovina je ugodno mjesto koje treba dotjerati i urediti. Možda nam se na tren učini kako sve promjene idu nekako sporo, ali je bitno da se mičemo. Naravno svoj doprinos u izgradnji boljeg društva daje i Napredak koji je i ove godine napravio iznimno dobar rezultat. Napredak je i 2004. organizirao više izložbi, koncerata, tribina, izdao nekoliko knjiga, dodijelio više stipendija, a dok se zbrajaju rezultati mi se već pripremamo za nove projekte u idućoj 2005. godini. Svakako je za nas značajan i povratak dijela imovine u Zagrebu, za što posebno moram zahvaliti prošloj hrvatskoj vladi i posebno dr. Goranu Graniću bivšem zamjeniku predsjednika hrvatske Vlade.

HG: Što biste posebno izdvojili kao bitno za Napredak u 2004.?

TOPIĆ: Teško je izdvojiti jedan događaj jer su svi dragocjeni na svoj način, ali evo izdvojio bih veliki skup u Jajcu povodom obljetnice 100 godina od rođenja velikog hrvatskog poete Nikole Šopa, koji je ostavio veliki trag u književnoj baštini Bosne i Hercegovine i Hrvatske. Neću zvučati neskrumno, ali sam od mnogih uglednika iz javnog života i iz zemlje i inozemstva čuo kako je ovaj događaj jedan od najznačajnijih kulturnih događaja u ovoj godini. I danas me mnogi nazovu i kažu kako se rado prisjećaju kvalitetnih programa i dobre organizacije te manifestacije.

Svakako moram izdvojiti i Napretkove dane u Zagrebu koji su, iako se održavaju po prvi put, postigli izvrstan efekt kod hrvatske javnosti. Tom smo prigodom organizirali čak šest manifestacija i svaka je bila iznimno posjećena. I u Zagrebu smo se prisjetili Nikole Šopa te smo otkrili spomen ploču na

kući u kojoj je živio. Svakako smo tu prigodu iskoristili kako bismo zagrebačkoj javnosti predstavili i naše glazbene nade, operne pjevače i pjevačice koje je Napredak svesrdno pomagao stipendijama, kao i Napretkovo izdavaštvo i Hrvatska književnost u Bosni i Hercegovini. Tada smo pjesniku Dragutinu

Tadijanoviću uručili Napretkovu povelju za sve što je napravio i za Napredak i za cjelokupnu hrvatsku književnost. Ne smijem zaboraviti ni naše folklorše i tamburaše iz Napretkovih podružnica koji su predstavili dio iz svog programa.

Ove godine u listopadu imali smo i godišnju Skupštinu na kojoj smo razgovarali o dosadašnjim rezultatima i novim projektima te izabrali novo vodstvo.

Mogao bih nabrajati još puno toga, ali još ću spomenuti i naš uskršnji i božićni program koji već prelaze u tradicionalan i neizostavan dio kulturne ponude u Sarajevu i BiH. Božićni program je posebno bio uspješan.

HG: Javnosti je poznato da je Svjetska banka donirala značajna sredstva za obnovu Napretkovog doma u Mostaru. U kojoj je fazi obnova?

TOPIĆ: Sa zadovoljstvom mogu reći kako je obnova doma u završnoj fazi. Bio sam nedavno u Mostaru i uvjerio sam se u kvalitetnu izvedbu radova. Jedinica za koordinaciju projekta obnove Staroga mosta i kulturnog naslijeđa, koja vodi projekt obnove Doma napravila je dobar posao. Za nekoliko dana zgrada će biti spremna primiti nove sadržaje i to me jako veseli. Jedan njezin dio bit će namijenjen svojoj prvotnoj funkciji, udomljavanju studenata. To je naša zadaća jer generacijama koje dolaze i stasaju treba pomoći, a znate da je Napredak, ako i po čemu poznat onda je poznat po toj humanoj brizi za mlade.

HG: Koji su planovi za iduću 2005. godinu?

TOPIĆ: Posebnost u idućoj godini bit će svakako obilježavanje 50 godina od smrti

Tina Ujevića. Tu će splitska podružnica imati najviše posla, jer su se i u proteklom razdoblju bavili Tinom i njegovim stvaralaštvom. Već smo dobili i dio sredstava od hrvatske Vlade za obnovu spomenika Silviju Strahimiru Kranjčeviću i Mijatu Tomiću koje je Napredak i podigao. Naravno Napretkovi dani u Zagrebu također su nam od velike važnosti. Već znamo dosta naziva i projekata vezanih za izdavaštvo. Već uskoro izlazi knjiga koja govori o obnovi Starog mosta, kao i zbornik radova o Nikoli Šopu a nadamo se da bismo mogli privesti kraju i objavljivanje zbornika sa simpozija o stoljetnici Napretka. Iduća godina ima i nekoliko obljetnica vezanih za Napredak kao što su osnivanje Napretka u Bugojnu i Travniku, 80 godina Hrvatske glazbe, 70 godina Napretkove filharmonije. Radit ćemo i na organiziranju novih Napretkovih podružnica i što je posebno važno na vraćanju oduzete imovine tamo gdje je zakonski to moguće, a to je za sada najvećim dijelom u Hrvatskoj.

HG: Iduće godine je i 15 godina od obnove Napretka. Kako sada nakon toliko godina gledate na povijesnu ulogu Napretka?

TOPIĆ: Svi napretkovci mogu biti ponosni na sve što su napravili u proteklom razdoblju. Malo je društva i na širem području koje je radilo kao Napredak. Pogledajte samo ovaj podatak. Od 1990. do 2003. u sklopu Napretka realizirano je 3255 manifestacija, što koncerata (585), izložbi (317), knjiga (340), sportskih manifestacija itd. Mislim da bez lažne skromnosti valja kazati a što mali dio javnosti zna da je Napredak jedno od najvećih kulturnih društava u Europi što nije mala stvar. U Bosni i Hercegovini pa takvo društvo. Ne mogu sada nabrajati sve riječi koje su nam bile upućene od mnogih ljudi koji žive uz BiH, predstavnika diplomatskog zbora i međunarodne zajednice.

Napredak je pored ovog kulturnog djelovanja pokazao jednu veću dimenziju, dimenziju humanosti. Mnogi u BiH znaju kakvu je ulogu Napredak odigrao za vrijeme rata, napose u Sarajevu brojnim kulturnim manifestacijama i humanitarnim aktivnostima.

I danas u nekim krugovima slušam već potrošene i na krivim temeljima postavljene teze kako Hrvati u Bosni i Hercegovini ne mogu živjeti, kako za nas ovdje nema mjesta, kako su nam ugrožena ljudska i nacionalna prava. I puno ranije sam se suprotstavljao takvim idejama i mislima i danas sam još uvjereniji kako i Hrvati i svi drugi mogu živjeti, a slobodno mogu reći da je HKD Napredak jedan od barem simboličnih pokazatelja kako se može kvalitetno i raditi i afirmirati hrvatsko u Bosni i Hercegovini, a da istodobno ne smetamo drugima i da ne stvaramo neprijatelje. I u tome je ogroman doprinos Napretka.

U KORAK SA SVJETSKOM MEDICINOM

Prva bolnica u Tuzli - Hastahana, formirana davne 1874. godine, izgrađena je za potrebe stanovništva tuzlanskog regiona, koji je pokrivao područje cijele sjeveroistočne Bosne. Od tog vremena proteklo je punih 130 godina, a Tuzla je postala zdravstveni centar sa respektabilnim Univerzitetskim kliničkim centrom, na kojem se, osim pružanja medicinskih usluga, puno ulaže u stručno usavršavanje te razvoj medicinskih znanosti.

Svečana manifestacija obilježavanja 130 godina postojanja bolnice u Tuzli, održana je 11. prosinca, u Kristalnoj dvorani hotela "Tuzla". Tom prilikom, u znak zahvale za nesebičan doprinos u razvoju medicinskog centra u Tuzli dodijeljene su povelje brojnim zdravstvenim i drugim ustanovama iz zemlje i svijeta, pojedincima i medijskim kućama, koje su dobitnicima uručili generalni direktor UKC Tuzla, dr. Nedret Mujkanović i direktor za edukaciju i međunarodnu suradnju UKC Tuzla, prof. dr. Osman Sinanović. Među ostalima, povelje su dodijeljene kliničkim centrima Ljubljana, Sarajevo i Zagreb, Općoj bolnici "Sveti duh" Zagreb, kliničkim bolnicama Rijeka i Mostar, Odjel za zdravstvo i socijalnu zaštitu Distrikt Brčko, kao i većem broju pojedinaca među kojima i našem uredniku, Jurju Novoselu.

"Kada nešto postoji 130 godina, kao što je to zdravstvena ustanova u Tuzli, njoj se valja nakloniti. U našoj povijesti prošli smo puno teških razdoblja, ali uprkos tome, ustanova je opstajala i odgovarala svojoj namjeni. Lijepo je kada odete nekamo vani, pa vam ljudi kažu da su čuli za bolnicu u Tuzli" - rekao je u prigodnom govoru direktor UKC Tuzla, dr. Nedret Mujkanović, istaknuvši da je u razvoju UKC-a

Tuzla sudjelovalo je puno značajnih i vrijednih ljudi i da je svako od njih dao svoj doprinos, ali da je ipak najvažnije to što u tom procesu narastanja ustanove nije bilo urušavanja.

"Pamtimo samo progres i tim putem ćemo dalje" poručio je dr. Nedret Mujkanović.

Na središnjoj manifestaciji obilježavanja 130. obljetnice UKC-a, nazvanoj "Večer s prijateljima", bili su prisutni brojni gosti iz BiH i inozemstva, koji su zaposlenicima UKC Tuzla uputili čestitke i želje da nastave istim putem kao i do sada.

Rektor Univerziteta u Tuzli, prof. dr. Izudin Kapetanović rekao je da je 130 godina bolničke službe zaista puno i za mnogo razvijenije ustanove. Uz ocjene da je riječ o najboljoj klinici u BiH, dr. Kapetanović je izrazio zadovoljstvo suradnjom sa Medicinskim fakultetom, odnosno, Univerzitetom u Tuzli.

Predstavnik Medicinskog centra iz Mostara, dr. Safet Omerović istaknuo je:

"Hercegovina vam je zahvalna za sve što ste učinili prethodnih godina za njene građane, ali valja reći da su za to zaslužni i Hercegovci koji rade u tuzlanskom kliničkom centru."

Milan Anončić, predstavnik Instituta za plućne bolesti iz Sremske Kamenice, naglasio je da je 130 godina samo podstrek za nastavak suradnje dviju zdravstvenih institucija.

"Imati 130 godina, a biti ovako mlad zaista umijeće - silkovito je poručio direktor Siemens-a", Enes Čengić, aludirajući na mlade stručnjake UKC Tuzla, koji širom granica BiH dostojno predstavljaju svoju ustanovu, grad, kanton i državu.

A. Kunosić
Snimke: Miro Petrović

Vrijedan uspjeh liječnika i medicinskog osoblja Klinike za kardiovaskularne bolesti u Tuzli

URAĐENO 10.000 ZAHVATA NA SRCU

Dr. Emir Kabil uručio poklone osobama posebno zaslužnim za razvoj tuzlanske klinike. Djelatnici Klinike za kardiovaskularne bolesti Sveučilišnog kliničkog centra u Tuzli proslavili su 15. prosinca rijedak jubilej - deset tisućiti zahvat na srcu. Direktor klinike, dr. Emir Kabil, rekao je da je od otvaranja klinike obavljeno 2.000 operacija na kućućem srcu, 7.000 koronografija, te još tisuću drugih složenih zahvata.

Ovim povodom u diskoteci Roma priređen je svojevrsni hommage osobama koje su zaslužne za osnivanje i razvoj ove klinike, a svečanosti

E. Kabil, B. Jašarević, D. Čović i S. Tihic

su nazočili brojni uglednici iz političkog, gospodarskog, kulturnog i javnog života BiH, Tuzlanskog kantona i Tuzle. Među njima bili su i članovi državnog Predsjedništva dr. Dragan Čović i Sulejman Tihic.

Sulejman Tihic je u prigodnom obraćanju rekao da je Kardiovaskularna klinika u Tuzli dokaz kako u BiH mnoge stvari mogu biti bolje, dok je dr. Čović podsjetio da je prije godinu dana na klinici operiran njegov otac, kada se uvjerio u visoku razinu mogućnosti ove medicinske ustanove. Čestitajući jubilej i poželjevši osoblju klinike mnogo uspjeha i

E. Kabil - S. Bešlagić

ubuduće, dr. Čović je na kraju obraćanja rekao:

- Ne dajte politici blizu vas!

Ovom je prigodom dr. Emir Kabil uručio specijalne poklone (umjetničke slike) ljudima za koje je rekao da su posebno doprinijeli razvoju Klinike. Pokloni su uručeni: norveškom kirurgu dr. Jakobu Bergslandu, bivšim direktorima SKC Tuzla, dr. Teufiku Tulumoviću i dr. Huzeiru Durakoviću, nekadašnjem kantonalnom premijeru Hazimu Vikalu, bivšem načelniku Tuzle i predsjedniku TK, mr. Selimu Bešlagiću, umirovljenom liječniku dr. Husi Sušiću, te bivšem članu Upravnog odbora SKC i, ujedno, svome kumu, dr. Jasminu Ferizbegoviću. Nagrada je dodijeljena i dr. Muharemu Meriću, također jednom od pionira tuzlanske kardiokirurgije, ali koji je trenutno teško bolestan, pa je njemu namijenjena umjetnička slika predana njegovoj supruzi Jasni Merić.

Na kraju je osoblje Klinike uručilo dr. Kabilu umjetničku sliku autora Mevludina Ekmečića.

Miroslav Petrović

VATIKA

PAPA PRIMIO KARDINALA VINKA PULJIĆA

Ivan Pavao II. primio je u posebnu audijenciju uzoritog Vinka kardinala Puljića. Kardinal je izvjestio Svetog Oca o stanju u BiH i problemima s kojima se susreće Katolička crkva. Papa je s velikom pozornošću saslušao izvješće kardinala Puljića, a iz njegovih pitanja bilo je vidljivo da je dobro upoznat s događanjima u BiH. Kardinal je naglasio kako se Papa osjeća relativno dobro, ali mentalno se osjeća svježim.

PAPA PROTIV UPORABE SILE RADI NAMETANJA MIRA

Papa Ivan Pavao II. osudio je u poruci posvećenoj 1. siječnju, Svjetskom danu mira, svaku uporabu sile radi nametanja mira u područjima sukoba i izrazio žaljenje što se nastavlja iračka drama. "Da bi se postigla dobrobit mira, treba pokazati da je nasilje neprihvatljivo zlo i da nikada ne rješava problem", upozorio je Papa u svojoj poruci.

OBLJETNICA SMRTI DR. FRANJE TUĐMANA

U Hrvatskoj je obilježena godišnjica smrti dr. Franje Tuđmana, prvoga hrvatskoga predsjednika. Premijer Ivo Sanader je govoreći o zaslugama Tuđmana posebno naglasio da je Tuđman sigurno najveći hrvatski državnik čije zasluge i značenje u novijoj hrvatskoj povijesti ne gube, nego dobivaju na težini. Vojni biskup Juraj Jezerinac predvodio je misu za pokojnog predsjednika Tuđmana u crkvi sv. Marka na kojoj je bio vrh HDZ-a. Kao dva hrvatska znaka vremena u 21. stoljeću, biskup Jezerinac je spomenuo grob bl. Alojzija Stepinca i grob predsjednika Tuđmana te je zaključio da će "dr. Franjo Tuđman ostati trajno nadahnuće kako se ljubi domovina".

Posthumno mu je dodijeljeno priznanje junaka Domovinskoga rata.

KATOLIČKA ŠKOLA U BANJALUCI

Novi zakon o vjerskim zajednicama BiH omogućit će da i u Banjaluci do jeseni 2005. godine bude otvorena katolička škola, kao moderan europski srednjoškolski centar, najavio je banjalučki biskup Franjo Komarica.

Banjalučki biskup je rekao kako je već razgovarao s ministrom prosvjete i kulture RS Gojkom Savanovićem i da je u tijeku sanacija objekta bivše Građevinske škole u središtu Banjaluke, koja je ove godine vraćena u vlasništvo Katoličke crkve.

Ako se ostvari projekt, to će biti prva katolička škola u RS i pomogla bi ne samo u obrazovanju mladih nego bi pridonijela da se Hrvati vrate u većem broju.

U prostorijama Biskupske konferencije BiH održana je 1. prosinca pod predsjedanjem mons. dr. Franje Komarice, banjalučkog biskupa, sjednica Vijeća za liturgijsku BK BiH u novom sastavu

Za novog tajnika Vijeća izabran je svećenik Davor Klečina. U skladu sa zaključcima sa posljednjeg zasjedanja BK BiH Vijeće je raspravljalo o instrukciji Kongregacije za bogoštovlje i disciplinu sakramenta *Redemptoris Sacramentum* (Sakrament otkupljenja). Razmatrani su najbolji načini da upute u vezi sa slavljen euharistije budu provedene u praksi.

U prostorijama Nadbiskupskog ordinarijata vrhbosanskog održana je 1. prosinca treća ovogodišnja sjednica Vijeća za sredstva društvenog priopćavanja Biskupske konferencije BiH pod predsjedanjem vrhbosanskog nadbiskupa Vinka kardinala Puljića

Raspravljano je o održavanju okruglog stola o temi: mladi, vjera i mediji. Raspravljalo se i o susretu predstavnika Vijeća za sredstva društvenog priopćavanja BK BiH na čelu s kardinalom Puljićem s predstavnicima JS RTV BiH, a sudjelovat će i predsjednik BK BiH mons. dr. Franjo Komarica, banjalučki biskup. Na sjednici je razmatran i prijedlog Direktorija za sredstva društvenog priopćavanja koji treba biti završen u narednih nekoliko mjeseci te predan na razmatranje biskupima BK BiH. Predloženo je da se spomenuti susret, na kojem bi sudjelovali novinari koji obrađuju katoličke teme, održi u Banjoj Luci.

Hrvatska zajednica u općini Subotica smije istaknuti svoje zastave na javnim mjestima i institucijama grada, odlučila je Skupština općine Subotica 30. studenoga. Uz hrvatsku, sada će se moći istaknuti i mađarska obilježja jer su Hrvati i Mađari manjine čiji je jezik u službeno upotrebi u općini od 1991.

Najmanje 10.000 osoba pod istragom je zbog ratnih zločina u Bosni i Hercegovini. Izjavio je to 6. prosinca državni tužitelj BiH Marinko Jurčević u Sarajevu, dodajući da je moguće da su bili umiješani u ratne zločine počinjene u BiH.

Umirovljenici i rekord

Dvije svečanosti održane su u Rudniku lignita Kreka u Tuzli. U mirovinu je ispraćeno 230 dojučerašnjih rudara, a istodobno je proizvedena dvijemilijunita tona ugljena, što je najveća poslijeratna proizvodnja u tome rudniku.

OPADA BROJ POVRATAKA U BOSNU I HERCEGOVINU

Tijekom 2003. i 2004. godine broj povrataka je u opadanju, a to se može objasniti činjenicom da je statistika o povratku raseljenih osoba i izbjeglica, koju je razvio i vodi UNHCR u BiH, bazirana dobrim dijelom i na pokazateljima o procesu povratka imovine koji je gotovo završen, navodi se u informaciji o realiziranju "Strategije BiH za provedbu Aneksa 7" koju je napravilo resorno federalno ministarstvo. Zanimanje za povratak još je dosta dobro, o čemu svjedoči i podatak o oko 350.000 raseljenih osoba i izbjeglica koje se žele vratiti svojim domovima.

SVIJET PODRŽAVA UJEDINJENI MOSTAR

Visoki predstavnik za BiH Paddy Ashdown sa suradnicima posjetio je Mostar, gdje je razgovarao s novoizabranim gradonačelnikom Ljubom Bešlićem. Mostarski gradonačelnik zahvalio se na njegovim čestitkama i podršci za predstojeći rad.

- Razgovarali smo o boljoj i svjetlijoj budućnosti Mostara, a građanima mogu poručiti da možemo i dalje očekivati podršku međunarodne zajednice da ustrajemo na tome cilju - kazao je Bešlić. Ashdown nije skrivao svoje oduševljenje ponovnim posjetom Mostaru i izborom Ljube Bešlića za novog mostarskog gradonačelnika.

- Osobno ne vjerujem da je itko bolji od Ljube Bešlića na mjestu gradonačelnika Mostara, jer je interese građana toga grada stavio ispred bilo kojih drugih interesa. Ujedinjeni Mostar mora biti grad za sve svoje građane, a isto tako misli i Ljubo Bešlić, kao i međunarodna zajednica - kazao je.

(Ukratko: Večernji list, IKA, KTA, Glaskoncila, Katolički tjednik, Svjetlo riječi)

BOSANAC SULJO, HRVATSKA PRAVA I INTERESI

Na ovogodišnjim lokalnim izborima među kandidatima za općinska vijeća bio je zavidan broj Hrvata u Tuzlanskoj županiji. Međutim, malo ih je dobilo povjerenje birača.

To me ne iznenađuje, jer je oko 80 posto birača koji pripadaju bošnjačkom nacionalnom korpusu pa su, logično, birali "SVOJE" kandidate. Za sve Ono što im ne valja u životu zato trebaju kritizirati one koje su izabrali.

* * *

Kada je već o izborima riječ, jedna od dežurnih tema je gospodin **Suljo SULJEVIĆ**, vijećnik Stranke za BiH u Lukavcu i predsjedatelj Općinskoga vijeća.

Protukandidat mu je bio SDP-ov vijećnik **Rado TUNJIĆ**, inače Bistarčanin po mjestu rođenja i življenja te Hrvat po nacionalnoj pripadnosti. Na osnovu Ustavnih amandmana BiH, gospodin Tunjić je morao biti izabran na čelo Vijeća. Međutim, kako je Izborni zakon odredio da predsjednici vijeća mogu biti i pripadnici nacionalnih manjina gospon Suljo se odrekao Bošnjaštva i prihvati Bosanstvo, pa je zasjeo u fotelju prvoga među jednakima.

P. S. Ako je suditi po lukavačkom slučaju "SULJO", Hrvatima bi izgleda bilo bolje da su nacionalna manjina umjesto što su konstitutivni narod.

* * *

U uvodniku prošloga broja HRVATSKOGA GLASNIKA, autor J. N. - čitati **Juraj NOVOSSEL**, - glavni i odgovorni urednik, napisao je da će ova novina redovito izlaziti i da je takvo obećanje dano prije dvanaest godina, kada je pripreman prvi broj.

Na žalost u ovoj, 2004. godini redovitog mjeseca izlaska Hrvatskoga Glasnika nije bilo. J. N. je napisao da su uzrok tomu objektivni i subjektivni razlozi.

Mislim da je bilo puno više subjektivnih nego objektivnih uzroka.

* * *

Gospodin **Vlado MARIĆ**, iz Husina, suprug poznate slikarice **Jadranke**, a oboje znani kao cvjećari, početkom ljeta ove godine je otputovao do Primoštena na Jadranskome moru u Hrvatskoj. Cilj putovanja je bio da u kući za odmor zavrne vodu, ali je ostao ČITAVIH ŠEST MJESECI.

Iz pouzdanih izvora sam saznao da je opet zaboravio zavrnuti vodu, pa mi je nepoznato je li ova zaboravnost (ne)namjerna da bih

imao izgovor za još jedno putovanje.

Sklon sam tvrdnji da je riječ o "zloj" namjeri jer je od domicilnih žitelja Primoštena dobio zvanje barba i nešto se žestoko uživio u tu ulogu. A i morski zrak mu više štima od husinskoga i tuzlanskoga.

Na nekim tuzlanskim zidovima uočeno je da još uvijek stoje posterii kandidata za općinsko vijeće Tuzla: **Sinana ALIĆA**, **Čazima SARAJLIĆA** i **Fikreta JAHIĆA**.

Je li to slučajnost ili nije ne mogu znati, ni tvrditi, ali je jasno da se uklapa u promidžbu za eventualne opće izbore.

* * *

Razmišljajući o rezultatima minulih lokalnih izbora i svome sudjelovanju u njima, s katastrofalnim rezultatom i samo trideset osam dobivenih glasova, blizu sam odluke da formiran neku novu, ali svoju, političku stranku.

Trenutačno dvojim između krila Hrvatske stranke prava gospodina **Dobroslava PARAGE** ili instaliranja potpuno nove partije s nazivom - BOSANSKA STRANKA PRAVA - BSP. Ovo drugo mi se čini probitačnim, jer su rijetki Bosanci i Hercegovci - Hrvati, Srbi, Bošnjaci i ostali, kao **Suljo SULJEVIĆ**, iz Lukavca, kojima neko pravo nije ugroženo.

* * *

Općina Banovići je od kraja 1990. godine poznata kao sredina u kojoj je cijelo vrijeme na vlasti SDA - Stranka demokratske akcije. Po nazivu ove partije ne može se tvrditi da je riječ o političkom subjektu sa islamsko-vjerskom i/ili bošnjačkom nacionalnom orijentacijom. Po nacionalnom sastavu članstva i vrhuški, jasno je kome pripada, koga zastupa i što promovira SDA.

Unatoč tomu banovićki SDA je za razliku od lukavačkih kolega, kao i od članova S BiH, SDU-a i BOSS-a (sve sami Bošnjaci) za predsjedatelja Općinskoga vijeća izabrao Hrvata **Iliju MILIĆA**, člana SDP-a.

* * *

Dr. Ivan MARKEŠIĆ, rođen u selu Ščit, Rimokatolička župa Rama, sa zagrebačkom adresom življenja i više adresa rada, nedavno je objavio sjajnu knjigu pod naslovom "KAKO SMO SAČUVALI BOSNU I HERCEGOVINU?"

Kolega mu po akademskoj tituli dr. Šaćir FILANDRA, iz Sarajeva, na promociji knjige je ustvrdio da je naslov pretenciozan - čitaj pre-

jak i ne do kraja istinit - jer nisu samo Hrvati i Hrvatsko narodno vijeće obranili BiH.

Bez namjere da se uključujem, bar za sada, u doktorsko-akademске polemike, tvrdim da bez bosanskih Hrvata i njihovih glasova, od referenduma o samostalnosti BiH do danas, ne bi bilo samostalne BiH, ako bi uopće opstala.

* * *

Bez dvojbe, politički rat u BiH traje decenijama. Zadnjih godina, u poslijedejtonskoj BiH, on je najjači.

Poslije ovogodišnjih lokalnih izbora, ponuda kandidata za vijeća i izbora prvih ljudi općinskih parlamenata više je nego bjelodana majorizacija najbrojnijih naroda na svim prostorima BiH. U Tuzlanskoj županiji to su Bošnjaci

Glede toga mi nije jasno zašto štiti **Mijo KREŠIĆ**, predsjednik Županijskog odbora HDZ-a Soli. Tim prije što je sklone tvrdnjama, kao i ostali mu supartijci, da su ekskluzivni i jedini pravi zastupnici Hrvata.

* * *

Za razliku od gospodina Krešića, medikus **Srećko TUNJIĆ**, predsjednik Hrvatske seljačke strane Tuzlanske županije je javno progovorio u svezi sa neizborom Hrvata za predsjedatelja Općinskoga vijeća u Lukavcu.

Ova, lukavačka, samonametnuta tema trebali bi HSS-u i gospodinu Tunjiću, poslužiti kao dobar promidžbeni temelj za opće izbore. Izuzev, ako se prva faca Vijeća, **Suljo SULJEVIĆ**, ne povuče sa dužnosti.

P. S. I tom slučaju promidžba neće izostati, jer će se bilježiti i pamti da je za to s hrvatske strane zaslužan, a sa bošnjačke strane kriv, HSS.

* * *

U jednom od posljednjih brojeva tuzlanski tjednik FRONT SLOBODE objavio je tekst o čerupanju i krađi aluminijskoga lima sa vrelovoda od Termoelektrane do BKC-a Tuzla.

Bojim se da to nije jedan od predznaka za čerupanje, pardon, metenje i otpuhivanje **Želimira BANA**, direktora Centralnoga grijanja Tuzla, jer mu se ime i prezime ne uklapa baš najbolje u aktualne političke trendove.

Krivo (ogledao: Nikola J. IVANOVIĆ

BERLINSKI ZID petnaest godina kasnije

Priča o zidu započinje šezdesetih godina prošlog stoljeća. Nezadovoljstvo komunističkim režimom u Istočnoj Njemačkoj dovelo je tih godina do bježanja stanovnika u Zapadnu Njemačku. Najpogodnije mjesto za bijeg bio je nakon Drugog svjetskog rata podijeljeni Berlin. Kako bi spriječili sve učestalije pokušaje bježanja građana, istočnonjemačke su vlasti u kolovozu 1961. zatvorile sve granične prijelaze prema zapadnom dijelu grada. Potom je podignut zid kako bi pokušaji bijega u potpunosti bili onemogućeni.

Zid srama (Die Schadenmauer), kako ga Nijemci nazivaju, odnio je mnogo života. Svaki pokušaj bijega kažnjavan je smrću. A pokušaja je bilo. Prema statistikama, preko tisuću. Ta tužna epizoda u berlinskoj povijesti potrajat će gotovo tri desetljeća - do 1989.

Rušenje Berlinskog zida započinje u Mađarskoj. Nova i djelomično reformirana komunistička vlada u toj zemlji odlučila je otvoriti granicu prema Austriji. Time je tisućama Nijemaca bio omogućen odlazak na Zapad. Istodobno, ljeta 1989. godine, Istočnu Njemačku potresaju demonstracije. Bilo je tek pitanje vremena kad će se zid srušiti. Uvečer, 9. studenog 1989. to se i dogodilo. Već u prvim satima večeri tisuće Nijemaca ulaze kroz Brandenburška vrata u Zapadni Berlin. Radosti nema kraja. Berlin je opet jedan. U prosincu iste godine zid je konačno i srušen.

Pad Berlinskog zida otvara novu stranicu u povijesti Njemačke, ali i Europe uopće. Nestaje željezne zavjese koja je desetljećima ideološki dijelila Zapad i Istok. Komunistička ideologija uzmiče pred demokracijom. Nastaju i nove države.

Petnaest godina kasnije Njemačka se još uvijek muči s ujedinjenjem. Razlike između istočnog i zapadnog dijela zemlje u međuvremenu nisu nestale. Posebno kad je riječ o izjednačavanju standarda života.

Istočna dolina jada (Jammertal Ost) progutala je u proteklih petnaest godina golemi novac. Pa iako određenih pomaka ima, standard života na istoku još uvijek zaostaje za onim zapadnim. Teret Istoka sve je veći, a razumijevanja na Zapadu sve manje. Ipak, Nijemci ne odustaju od potpune integracije zemlje. Gospodarska izjednačenost zemlje trebala bi pomoći prevladavanju kulturalnih, političkih i svih drugih razlika - mnoštva malih zidova, koji su padom onog berlinskog u međuvremenu nastali.

Kako od Berlinskog zida, nakon njegova rušenja nije ostalo ništa, Muzej Berlinskog zida obnovit će dio zloglasne građevine kao spomen na žrtve ubijene pri pokušaju bijega. Obnovljeni zid dužine 130 metara (od prijašnjih 106 km!) trebao bi biti i turistička atrakcija. U muzejsko izdanje zida ugradit će se dijelovi onoga starog, s istom zbirkom grafita i političkih poruka koja ga je krasila prije petnaest godina. Projekt bi trebao biti završen do konca ove godine.

Drago BOJIĆ, FIA

PROSLAVA SVETE BARBARE U TUZLI

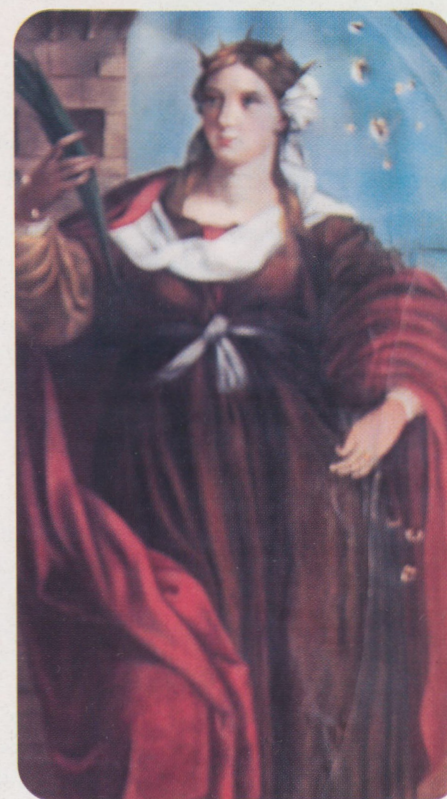
Jedna je stvar obilježila tuzlansku povijest te još i danas čini grad Tuzlu prepoznatljivim u svijetu. Još su se od pamtivjeka ljudi s ovih područja bavili eksploatacijom dobara koja nam je priroda darovala. Naravno, riječ je o rudnim bogatstvima, soli i ugljenu.

Posao rudara uistinu je težak, zahtjevan i opasan, a da je tome tako svjedoči nam i tradicionalni rudarski pozdrav SRETNO. Kada jednom uđe u utrobu zemlje, rudar mora biti spreman na sve, dobro i loše. Pa ipak i pored svega toga skoro da nema obitelji u našem gradu u kojoj se barem netko nije bavio ovim zanimanjem.

Rudari katolici su se za pomoć uvijek molili i utjecali svetoj Barbari. Blagdan sv. Barbare proslavlja se 4. prosinca, a taj se datum dugo zadržao i kao Dan rudara općenito. Kasnije je taj dan pomaknut za 21. prosinca, ali je u narodu i dalje ostalo prisutno štovanje Barbarina dana.

Već po običaju i ove se godine velik broj rudara okupio u crkvi sv. Petra i Pavla slaviti svoju zaštitnicu. Po svršetku misnog slavlja prisutni su se okrijepili u oratoriju samostana. Časne su sestre pripremile večeru, a tu je naravno bio i čaj s rumom.

Još su jednom svjetlo dana ugledale brojne zaboravljene uspomene i sjećanja. SRETNO!
Ivica KOVAČEVIĆ

"...TI JER DJEVO PRESVETA, BEZ GRIJEHA SI ZAČETA..."

Franjevački samostan i župa Bezgrješnoga začeca BDM u Dubravama kod Brčkog proslavili su 08. 12. 2004. godine svoj patron svečanom pučkom misom. Misno slavlje je, po prvi put u novoj nedovršenoj crkvi, predvodio prof. dr. fra Miron Sikirić, profesor na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu. U koncelebraciji su bili gvardijan i župnik dubravski fra Zdravko Dadić, dekan vlč. Đuro Živković kao i većina svećenika susjednih župa.

Propovjednik je govorio o ulozi Marije u našem životu, spomenuvši četiri istine o Blaženoj Djevici:

- Marija koja je začeta bez istočnoga grijeha
- Marija koja je začela po Duhu Svetomu
- Marija kao Djeвица
- Marija koja je uznesena na nebo.

Također je naglasio kako put do Marije sam po sebi nema nikakvoga smisla ako nas Marija ne dovede do Isusa. Zato, utecimo se zagovoru naše nebeske Majke kako bi nas Ona dovela do svoga Sina, našega Spasitelja.

Z. Š.

Sveti Nikola u posjetu djeci

Husino

Na veliku radost djece i njihovih roditelja u nedjelju 5. prosinca sv. Nikola se po prvi put provozao kočijama župom Husino i sa svojim anđelima, župnikom vlč. Veselkom Župarić i krampusima podijelio svoje darove.

Ovaj nesvakidašnji doživljaj ostat će u trajnoj uspomeni dječici, pa i svim župljanima. Sveti Nikola je u čezama punih osam sati obilazio svoju dragu dječicu čiji su roditelji s radošću na pragovima kuća dočekivali svog dragog gosta i nudili domaćom rakijom, sokovima, mezetom i kolačima.

Djeca su svom dragom gostu mnogo toga obećala kada opet ako Bog da do godine dođe u njihove domove.

Franjevački samostan Petra i Pavla

Putovanje svetoga Nikole i ove se 2004. godine 6. prosinca na časak zaustavilo u našem gradu, kao i franjevačkom samostanu sv. Petra i Pavla.

Lagali bismo kada bismo rekli kako su se samo djeca i mladi obradovali. Veselje je to uvijek neočekivano, ali ipak tako prisutno kod svih naraštaja. Kako je to i običaj u nas u tuzlanskom kraju. Svetoga smo Nikolu ugostili s radošću.

Zadržao se on samo toliko, koliko mu je vrijeme dopuštalo. Moramo znati da i drugi gradovi očekuju ovoga kozmopolitkog sveca. Njegov se govor i darivanje poklona najmlađima učinio dobro dovoljnim i lijepim, kao da je oduvijek u našem gradu.

Svakako, najmlađi su nestrpljivo čekali da se njegova ruka primi donesenih darova. Ono što je djecu na trenutak obeshrabrivalo bili su Nikolini vjerni krampusi.

Zločestu su djecu znali koji put i zahvatiti svojim neugodnim prućem.

Sveti je Nikola sam djecu, ali i nas ostale pozvao na darivanje jednih drugima, kako bismo do kraja živjeli u ljubavi. Mališanima je obećao i slijedeće godine dolazak. Mogu samo biti bolji. Svima nam je bilo teško vidjeti svetoga Nikolu kako se udaljava od našega tuzlanskog kraja.

Osnovna škola KŠC "Sv. Franjo" Tuzla

Bog nam o svojoj dobroti često govori primjerima mnogih svetaca. Jedan, kojega su ljudi svih vremena osobito voljeli zvao se Nikola. Ljudi su o njemu često pripovijedali prekrasne priče: da je pomogao mornarima kad su bili u nevolji, da je spasio dječaka koji je pao u more... Sve što se o njemu pripovijeda, znakovi su čudesne Božje ljubavi prema čovjeku.

Sveti Nikola je posjetio Osnovnu školu "Sveti Franjo" i učenike od I. do IV. razreda obradovao prigodnim darovima. Darovi su na njihova lica izmamili osmijeh, a u očima se vidjela sreća.

Dječja igraonica Udruge "Hrvatska žena"

I ove godine (g. prosinca), Udruga "Hrvatska žena" Tuzla obilježila je blagdan svetoga Nikole u igraonici za djecu.

Dvadeset četvoro mališana, koji borave u igraonici su s radošću dočekali svetoga Nikolu.

Kao znak dobrog vladanja i poslušnosti dobili su darove od svetoga Nikole i obećali da će do godine biti još bolji. Nakon darova, mališani su nastavili zabavu i druženje sa svojom učiteljicom Gordanom i roditeljima.

Husino: Sveti Nikola na kočiji

KŠC: Sveti Nikola pozdravlja djecu

Sv. Nikola u igraonici za djecu

KŠC: Snimak za uspomenu

BOŽIĆ SVEČANA NOĆ

"Ne bojte se, jer vam, evo, donosim radosnu vijest o velikom veselju za sav narod. Danas vam se u Davidovu gradu rodio spasitelj - Krist Gospodin". To su bile riječi anđela upućene pastirima i cijelom svijetu.

Rođenje Isusa Krista ili Božić u naše domove donosi osjećaj mira i blagostanja. To je dan sreće i nade za sve ljude ovoga svijeta. Taj dan doživljavam kao novi početak i novo sutra. Uz moje roditelje veliku podršku i ljubav pruža mi Isusov pogled i Božja riječ. Najviše od svega radujem se miru i jedinstvu koje nam Božić pruža. Na taj dan ne postoji mržnja i zavist među ljudima. Božić nas ujedinjuje i pruža nam osjećaj sreće i ljubavi duboko u našim srcima.

U našim domovima gori plamen novoga početka, a na beskrajnom plavom nebu u igri malih zvijezda ušlo je veliko srce i spas svih nas. U dugim hladnim noćima, kada smo sami ili smo skrenuli u nepoznati dio puta dovoljno je samo sjetiti se radosti koja nam dolazi i osmijeh će se pojaviti u našim srcima i na našim licima. Zvijezda koja se rađa toga dana pruža nam utjehu i čini nas većim i snažnijim.

Božić - radost i ponos svih nas. Blagdan koga s posebnim darom i raširenih ruku primamo u naše domove. Molitva, mnogo lijepih riječi, radost, mir i dobrota između svih ljudi - poruka koju nam donosi Božić. Plač djeteta u jasicama, darovi i borba za sreću svih ljudi samo su jedan od mnogobrojnih razloga da obuhvatimo Božić rukama dobre strane života i makar na taj dan zaboravili na probleme koji se nižu kao biserna ogrlica.

Samo ta vjera ulijeva nadu i daruje nam prelijepi dar - sreću i mir. Snaga ogromne ljubavi koja se rađa na taj veliki dan najljepše je od onoga što nam život pruža. Svi se na poseban način pripremamo za ovaj veliki blagdan. Neki uživaju kititi Božićno drveće, bake i mame praviti ukusne kolače i raznovrsna jela. Najmlađi će nestrpljivo čekati darove. Što više tražiti? Dovoljno je samo pogledati osmijeh na licima najdražih, osmijeh koji nas čini ljepšim i sigurnim u cilj do koga naporno gazimo kroz život.

Kristina MARKOVIĆ

HRVATSKO KULTURNO DRUŠTVO
NAPREDAK
TUZLA

Božić je blagdan u kojemu se sjećamo i mislimo na one koji su nam dragi. U zajedništvu što ga baštinimo radujući se dolasku Boga - djeteta, otvorena srca pripremamo se za taj susret.

ČESTIT VAM DOŠAO BOŽIĆ I
SRETNNA NOVA GODINA!

Hrvatsko kulturno društvo
NAPREDAK TUZLA

Ljiljana TADIĆ

*Božić je rođenje svakoga čovjeka,
jer je Bog -
ostajući vječno Bogom -
postao Čovjekom.
Lj. Rupčić*

NAŠE BOŽIČNO SJEĆANJE

U našoj već prilično oronuloj i umornoj zapadnoj uljudbi vrlo važna u životu svakoga čovjeka jest proslava rođendana. Toga dana oko sebe skupljamo svoje bližnje, prijatelje i drage nam osobe da s njima podijelimo radost što imamo priliku dalje živjeti i dalje oblikovati svoj životni put. Sjećamo se u tim trenucima dana kad smo došli na zemlju, kada smo počeli graditi vlastiti svijet i vlastiti život. Rođenje je trenutak početka našeg odnosa prema drugima, početak jedne nove priče, početak jedne budućnosti koja ostaje kao milost i zadaća pred svakim od nas. Naše proslave, međutim, nisu u mnogo slučajeva prilike da se taj rođendanski dan iskoristi za podsjećanje koje će imati izravan utjecaja na promišljanje, novo vrednovanje i plodonosno oblikovanje naše životne sadašnjosti ili budućnosti.

Kada Biblija podsjeća na prošlo, onda je to jedno punije sjećanje gdje se prošlost ponazočuje i ovo ponazočenje postaje pokretačem da se sada nešto poduzme. Ovakvo opasno sjećanje nije se udomačilo u suvremenoj kulturi, u današnjem svijetu koga suvremeni religijski i sociološki stručnjaci nazivaju postmodernim. Osobito kod nas, na bosanskohercegovačkim prostorima gdje memorija na prošlost često biva iskorištavana kao poticaj da se drugoga i drugačijeg mrzi ili preklinje za povijesne ili sadašnje osobne ili kolektivne nesreće, problem se dodatno usložnjava. Mi sjećanje na prošlo ili naprosto izbjegavamo ili ga skoro patološki doživljavamo kao opterećenje za život, za svakodnevno djelovanje i planiranje budućnosti. Neriješene, isfrustrirane osobne prošlosti, ideologizirane povijesne ili sadašnje političke i religijsko-nacionalne strukture čine naša sjećanja samo trenutačnim prilikama za trenutačni doživljaj, za prigodno ispunjenje samo subjektivnih, individualnih težnji i užitaka. Naši spomeni na osobnu prošlost ili na povijest naroda slave se u grču neriješenosti i nedorečenosti, u grču da se feštama osmisli sadašnji trenutak i zadovolje aktualne duhovno-materijalne potrebe.

Još je veći paradoks da se onda mi, koji se ponosno nazivamo kršćanima, u sličnoj matrici spominjemo i događaja vezanih za Isusov rođendan, za Božić. Svoje opterećenje prošlošću jednostavno preslikamo i na spomen Isusova rođenja te ga tako nesvjesno odvojimo od njegova izvornog biblijsko-vjerskoga značenja i pretvaramo ga u komercijalnu svetkovinu našega materijalnog blagostanja.

A čega se mi to spominjemo zapravo na Isusov rođendan? Može li naše božićno sjećanje imati bilo kakvog utjecaja na naše živote, naš rad, naš odgoj? Može li postati biblijski utemelje-

na memorija? Može li ona odgovoriti na naša traženja, čežnje i vlastite stranputice ili na njih barem pozitivno utjecati? Podsjeća li nas na Isusovo rođenje ili na samog Isusa, njegov život i poruku ona grozničavost predbožićnog vremena, majstorsko ukrašavanje naših kuća i gradskih ulica? Kupovanje poklona? Ili svečana polnočka? Snijeg na Badnjak ili jaslice u našim crkvama? Sve je to uistinu potreban vanjski okvir, ali on nikako ne smije postati ni u kojem slučaju unutarnji sadržaj Božićnog događanja! Nažalost, svjedoci smo da se to danas u većini slučajeva i događa.

Mi se želimo - biblijski - djelatno sjetiti rođenja jednoga djeteta iz Galileje od prije 2.000 godina, iz zemlje na periferiji tadašnjeg globalnog Rimskog Carstva i u tome djetetu želimo prepoznati našega Boga, kojega smo danas tako upadno istisnuli iz našega svijeta i naših života. Taj Bog je u tom djetetu, na jedan dodata nepoznat način, da se poslužimo ovom lijepom metaforom, priljubio svoje milosno lice uz svakoga čovjeka. Želimo donijeti u vlastitu svijest rođenje toga djeteta koje je učinilo smislenijim sva ljudska njemu prethodna i njemu buduća rađanja. Iz toga je razloga proslava Isusova rođendana proslava svakog našeg pojedinačnog rođenja. Isusovim rođenjem, koje za nas

kršćane predstavlja najuzvišeniju i najobvezatniju objavu Boga u povijesti i početak istinskog susreta čovjeka i vječnoga, započelo je novo rađanje cjelokupne zbilje. Taj događaj znači korjenitu promjenu odnosa čovjek - Bog, znači spasonosnu krizu, kako napisao K. Barth, za čovjeka i njegov svijet. Znači lom u povijesti. Ali ne lom u smislu modernih revolucija ili grubih svjetovnih ideologija koje nasilnim metodama rata ili terora žele promijeniti bijedno ljudsko stanje. Taj lom jest intervencija Ljubavi u cijeli svijet i svaki pojedini ljudski život, intervenciju u sve stvoreno. Znači u bitnom temeljitu preobrazbu s kojom radikalno započinje ono što se vjerničko-teološkim jezikom naziva spasenje.

Kada se u proslavi Božića spominjemo toga ključnog događaja naše vjerničke i općeljudske povijesti, onda u naznačenom biblijskom smislu trebamo odgovoriti osobnim približavanjem tom milosrdnom Božjem licu i otvoriti svoja umišljena i lažno samouvjerenja srca da prime tu ljubav, koja će oplemeniti, uzvisiti ili, kako bi stari istočni crkveni oci rekli, pobožanstveniti našu ljudsku krhkost i malenost.

A kada s tom osmišljujućom i spasonosnom porukom suočimo naše božićne memorije, onda možemo barem naslutiti kako smo degradirali svoj spomen na naš vlastiti kršćanski, vjernički iskon. Međutim, ostajući vjerni biblijskoj logici, usprkos svemu tome, opet imamo milost vjerovati i ostati uz našega Boga čudesno objavljenog u djetetu Isusu. Usprkos tome što je On nekako kradom nestao iz našega svijeta, iz ove naše kulture potamnjene transcendenције, a tako i s naših božićnih i svih drugih slavlja. Usprkos tome što mi slavimo i u božićnim blagdanima samo naš ljudski napredak i ljudsko zadovoljstvo, zauvijek je On potvrdio svoju ljubav Ljubavlju koja je postala čovjekom. Svjesni te njegove neizmjerne ljubavi smijemo ponizno ali i sigurno reći: Ne moramo ga se nikada sjetiti niti u tom događanju mijenjati vlastite živote, misli i djela. I bez toga našega bijednog spomena u Isusu koji je postao Krist Bog vječno potvrđuje svakog čovjeka i potajno, u skrovitosti ga spašava od zaborava njegove apsolutne budućnosti.

Bog ne treba da ga se mi spominjemo. On taj spomen sam začinje u nama zato što nas bezuvjetno ljubi i želi nas vratiti istinskom životu i istinskom smislu našega postojanja. On želi da i naše božićno sjećanje bude začetak prepoznavanja Njegove neprepoznate klice u našim malim, običnim ljudskim životima.

Franjo NINIĆ

"Slava Bogu na visini
i na zemlji mir ljudima"

Čestit Božić i sveto Isusovo porođenje
te mnogo zdravlja, ljubavi i mira
u 2005. godini želi vam

FRAMA - TUZLA

On se rodio

Kuda da krenem, a da ne plaćam zrak koji dišem? Kome da se obratim kada nitko nema vremena?! Spomenuh slučajno jednom prolazniku da je Tuzla velik grad i da mi treba pomoć oko snalaženja po ulicama, on je samo odmahnuo rukom. Netom povisih ton svojega glasa i povukoh ruku k džepu da uzmem novac. Taj isti prolaznik zastade i rado mi darova nekoliko svojih minuta, da mi odgovori na pitanje. Zašto? Zašto mi je taj čovjek pomagao tek kad sam mu dala novac?! Izgubljeno šetam ulicama, ovoga meni dobro poznatog grada, ne znam gdje da krenem, ne znam kome da se obratim. Hladnoća me natjera da svratim do nekakvog obližnjeg kafića. Sjela sam za prazan stol blizu prozora koji mi je pružao prekrasan pogled na cijeli grad. Padao je snijeg, svjetilo zlatnih lampica obasjavalo je borove koji su se nazirali tek iz daleka. Pomislih - zašto tih lampica nema u ovome objektu, zašto tih lampica nema u mom srcu? - Da, da, to je jedino što imam - i rado joj dadoh nekoliko novčića - No, dijete ne htjede otići, pa umjesto toga upita me:

- A zašto si ti tužna?
To je jedino živo stvorenje koje me danas nešto pitalo, a da se tiče mene. Na trenutak se zbunih, provukoh ruku kroz vlažnu kosu i podoh joj reći da nisam raspoložena za razgovor, ali nisam ništa izustila. Ona uporna, poput mene nekada, ponovi svoje pitanje.
- Ne znam, rekoh tiho i pomalo uplašeno.
- A zašto ne znaš?
- Tako, ne znam, jer ne znam, i to tebe ne treba interesirati, zato otiđi?

- Ali, ti ne trebaš biti ljuta, On nije bio ljut nikada na nas, On se rodio za nas i On nas jedino voli i... i On sigurno zna zašto si ti tužna - nasmijala se i zahvalila mi na novcu koji sam joj dala. Ništa mi nije bilo jasno, tko se to rodio, tko to meni može pomoći; koga god sam pitala za riječ, dobivala sam glupo odmahivanje rukom ili mukom iščezloga vremena. Vrijeme me vrati u prošlost i dane koje provedoh sama u jeftinoj sobi, inozemnog podneblja, daleko od svoga zavičaja i voljenih ljudi. U sjećanje mi dođoše lica ljudi koji su me povrijedili i pokušali uništiti do kraja. Netko me je spasio, neka viša sila, ne znam točno, možda neka sreća i slično... osjetih ručicu na svojoj kosi koja se spuštala k mojim zatvorenim očima, kako bi mi obrisala suze.

- Ah, ti si još tu malena!
- On i ja smo tu, ali ja ću uskoro otići, On će ostati s tobom i čuvat će te.
- A gdje su ti roditelji, kasno je, opasno je da budeš sama u ovo doba noći?!

- Na nebu su, kod moga Oca - srce mi se na trenutak zaledi, a duša pretopi u rijeku bola.

- A gdje živiš?
- Tu sam, blizu, ali i daleko.

- Ja ću te odvesti kući, ne smiješ biti vani u ovo doba noći, hajde - uzela sam je za ruku; kako je bila topla! Prihvatila je moju i krenule smo vani. Čula se muzika: "Rodio se Bog i čovjek, usred štalice..." Zastale smo da oslušnemo odakle dopire ova lagana pjesma. Djevojčica me vodila i nisam se odupirala.

- Potrči, potrči, sad će početi! - usplahirena djevojčica je vikala, a meni ništa nije bilo jasno.

Kako smo se bližile famoznom raspjevanom mjestu, na svaki naš napravljeni korak, pojavljivale su se one iste zlatne lampice. Interesantno, bilo ih je sve više i više. U jednom trenutku nisam vidjela ispred sebe ništa od svjetlosti koja je dopirala iz nekakve građevine. Nakon nekoliko časaka, shvatila sam da to nije bila obična građevina, bila je to crkva, obavijena svijetlećim šalom, obučena u snježni prah, ogrnuta bisernim plaštem. Tamo je bilo puno ljudi, svi su se smijali i pjevali. Djevojčica podiže glavu, ja kleknuh, na što mi se ona osmjehnula te me zagrlila toplim ručicama.

- Čestit Božić! - istrgnu mi se iz zagrljaja i nestade.

- Čestit i tebi, malena - gledala sam u pravcu u kojemu je nestala i hodila tom putanjom, ne bih li je našla. Na kraju svoga puta udoh u crkvu, bila je puna ljudi i svi su me gledali i pružali mi ruku. Sada znam, da je ona Viša sila bio On, Onaj koji se rodio na današnji dan, Onaj koji se rodio da bi mene spasio, Onaj koji me je sačuvao od zla, Onaj koji mi je poslao anđela u liku petogodišnje djevojčice da mi pokaže pravi put na raskrižju mojih ideala, koji me vodi k dobru, On - mali Isus iz Betlehema.

Ivana TADIĆ

Božićni soneti

*Kada Božić dođe, promatram
Ljudska lica! Ah, ta divna svjetlost
kistom slika najljepše portrete
Iskonske sreće.*

*Vada se ponovno rađam.
Prosinac budi neko novo doba.
A dahom zadržavam ustreptali
Stih, da traje...*

*Božićna nada duhovni je penicilin
Za malene, napuštene,
Osamljene, sjetne...*

*Soneti divni, radošću okupani
Neka ojačaju u vama volju za životom:
Novim, ljepšim, svjetlijim...*

Literarna sekcija OŠ KŠC

Sretan Božić

Čestit Božić i sveto porođenje Isusovo!

Isus Novorođeni Kralj, koji je došao čovjeka otkupiti i spasiti, te da u njemu zasja njegova ljubav, ispunio i Vas u svim danima

Vašega života: radošću, mirom, čvrstom vjerom i nepokolebljivom nadom u vječni život!

Neka Vas prate svi Božji blagoslovi u Novoj godini!

Čestitaju i iskreno pozdravljaju:

VAŠI SVEČENICI RIMOKATOLIČKIH ŽUPA TUZLANSKOGA DEKANATA BREŠKE - UZNESENJA BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Fra Mladen Jozić, župnik

Fra Berislav Kalfić, župni vikar

DRAGUNJA - SVETI LEOPOLD MANDIĆ

Vlč. Marijan Brkić, župnik

DRIJEŃA - SVETI ANTO PADOVANSKI

Fra Marko Kobaš, župnik

HUSINO - ROĐENJE BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Vlč. Veselko Župarić, župnik

LUKAVAC - SVETI ANTO PADOVANSKI

Preč. Pero Iljičić,

župnik i dekan tuzlanskoga dekanata

MORANČANI - SVETI JURAJ MUČENIK

Vlč. Jozo Batinić, župnik

PAR SELO - SVETA ANA

Vlč. Marijan Marijanović, župnik

ŠIKARA - SVETI FRANJO ASIŠKI

Fra Franjo Martinović, župnik

TUZLA - SVETI PETAR I PAVAO

Fra Zdravko Anđić, gvardijan i župnik

Fra Marko Kepić, župni vikar

Fra Tomo Anđić, župni vikar

Fra Martin Antunović,

direktor Opće gimnazije (KŠC) i župni vikar

ŽIVINICE - SVETI IVAN KRSTITELJ

Vlč. Vlado Jagustin, župnik

Vlč. Anto Burić, župni vikar

Karmel - Marija Bistrica o Božiću 2004.

Danas se raduje sav kršćanski svijet.
O kad bi radost ove noći vječno trajala,
kad bi pjesma ove noći
vječno odzvanjala u našim srcima,
kad bi naše oči od ljubavi prema Malom
Isusu trajno svjetlucale,
kad bi naša srca i srca svih ljudi samo za
Isusa kucala.

Isuse, daj da radost božićne noći privede sva srca k
Tvome dobrom euharistijskom Srcu, a
Tvoj spasiteljski pohod ove svete noći donio mir,
radost i sreću i blagoslov svima nama.

Sretan Božić i obilje Božjeg blagoslova
u novoj 2005. godini žele Vam i srdačno
Vas pozdravljaju sestre karmelitanke,
a osobito
s. M. Natanaela od Malog Isusa

Sretan Božić svim vjernicima
i ljudima dobre volje,
te obilje Božjeg blagoslova
u Novoj 2005. godini

žele vam sestre
"KĆERI MILOSRĀA TSR SV. FRANJE"
iz Šikare - Tuzla

Marija, prvo "Svetohranište" u povijesti,
"Žena Euharistije" rodila je Spasitelja svijeta
koji nam se uprisutnjuje u svom punom čovještvo i
božanstvo pod prilikama kruha i vina.
Neka nam ona, Majka Isusova i Majka naša,
pomogne sve dublje živjeti otajstvo te neizmjerne
Božje ljubavi ovog Božića kao i sve dane 2005. godine!
Svim suradnicima, prijateljima i dobročiniteljima
Samostana Kraljice sv. Krunice žele sestre

KĆERI BOŽJE LJUBAVI

SRETAN BOŽIĆ
SVIM LJUDIMA KOJI SLAVE
OVE BLAGDANE
i mnogo radosti u
Novoj godini želi

KONZULAT
REPUBLIKE HRVATSKE

Nikad kao Božićne noći
čovjek nije bliži čovjeku
Dopustimo neka ovo osjećanje
što dulje ostane u našim srcima

ČESTIT BOŽIĆ I NOVA 2005. GODINA
UDRUGA
"HRVATSKA ŽENA" TUZLA

"Veselje ti navješćujem puče kršćanski"
Čestit Božić i sveto porođenje Isusovo, kao
i blagoslovljenu Novu 2005. godinu
želi vam društvo

"HRVATSKI DOM" TUZLA

ČESTIT BOŽIĆ I BLAGOSLOVLJENE
NOVOGODIŠNJE BLAGDANE
ŽELI VAM

UDRUGA HVIDRA SOLI TUZLA

"I Riječ tijelom postade
i nastani se među nama
i vidjesmo slavu njegovu
-slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca-
pun milosti i istine".
Iv. 1.14

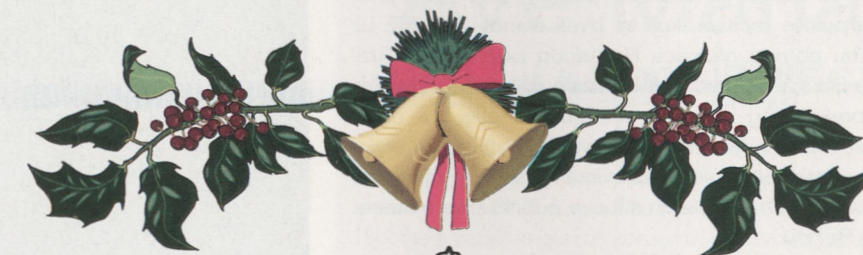
ČESTIT BOŽIĆ TE MIRNU I BLAGOSLOVLJENU
NOVU GODINU

žele
učenici i djelatnici KŠC-a "Sv. Franjo" - Tuzla
mr. Luka Tunjić, ravnatelj

Čestit Božić i blagoslovljenu
Novu 2005. godinu
želimo i čestitamo

UDRUGA OBITELJI HRVATSKIH BRANITELJA
POGINULIH I NESTALIH U DOMOVINSKOM RATU
HVO-SOLI TUZLA

BOSANSKA RIJEČ

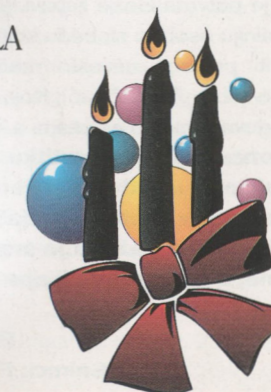

BOSNISCHES WORT

Neka Vam Božić
podari dane spokojstva, mira,
zdravlja i izobilja.
Sretan i blagoslovljen Božić
i sretnu i uspješnu novu 2005. godinu
želi vam

IZDAVAČKA KUĆA
BOSANSKA RIJEČ TUZLA

HRISTOS SE RODI
Vjernicima Srpske pravoslavne Crkve,
Sretan Božić i blagoslovljenu Novu godinu
želi
HRVATSKI GLASNIK

Tradicionalni Božićni koncert u Tuzli

Riječ Božić budi u nama lijepe uspomene i priče što na zanimljiv i jednostavan način ponovno oživljavaju svoje oblike. U dodiru topline i radosti na trenutak se vraćamo izvorima života, da napojimo već umorne dane slikama nježnosti i topline vezane uz simbole svjetla, mirisa suhe slame, siromašnih pastira, trošne štalice, malenog djeteta i bijeloga pokrivača što vješto čuva uspomene skrivajući ih od zaborava.

Zarobljene slike, poput iskri pršte s ognjišta pitajući se zašto je došao Božić? Došao je zbog nas malenih da pohodi naša skromna srca, bez obzira na našu spremnost da ga primimo. Ne moramo se stidjeti naše nutrine, jer upravo On dolazi da pohodi nas u našoj svakodnevnici. On želi da taj susret traje više od jučer, da upravo On postane moje danas koje ću izgovarati svaki dan.

U nedjelju, 20. 12. 2004., održan je Božićni koncert u Bosanskome kulturnom centru u organizaciji Franjevačkoga samostana "sv. Petra i Pavla" u Tuzli. Slavili smo blagdan lijepe riječi. Riječi opjevane milijunima nota, a samo s jednom porukom mira, ljubavi i blagosti. Da radost bude potpuna potrudili su se mnogi mali i veliki ljudi, koji su uložili više od vremena i truda u pripremi te večeri. Otkinuli su ono malo duše i pretočili u skromne posude ispunjene ljubavlju i molitvom.

Program je započeo *proglasom* radosne vijesti, koja se naviješta cijelome svijetu da je Bog u liku malenog djeteta rođenog u trošnoj štali pohodio zemlju. Dok je majka lagano pjevušila svoju molitvu spuštala se poput pahulje *Tiha noć* uz šaputanje anđela. *A zašto je bilo tako?* pitamo se i poslije recitala, koji su izveli članovi FRAME uz nesebičnu pomoć glumaca Narodnog pozorišta u Tuzli Dalibora Brkića i Borisa Balte. I nizale su se riječi i stihovi poput prekrasnog đerdana pjevajući o želji da dođe *Emanuel*, maleno djetesce, *pozdravljajući njegovu majku Mariju* u tradicionalnim napjevima poznatih pjesama. Mnoštvom znanih i neznanih stihova pohitili smo u susret i našem Božiću.

Kroz ovaj praznik glazbe i riječi vodili su nas naši domaćini: crkveni zbor "sv. Petra i Pavla", vokalna skupina KŠC-a svetog Franje, kojoj su se pridružili članovi zbora koji djeluje pri udruženju građana slovenskog podrijetla, pod ravnanjem prof. Evice Cerić i zbor franjevačke mladeži pod ravnanjem g. Zlatka Špoljarevića, te naše posebne gošće gospođice Marica Kolega i Vedrana Šimić. A osnovnu nit utkali su članovi komornog orkestra srednje muzičke škole u Tuzli te korepetitorice gospođe Zrinke Andrejaš i Nedžmije Omerčehajić.

Bog je bezuvjetno zavolio svakog čovjeka i svakome ostavio mogućnost da na nju odgovori. U Isusu iz Nazareta Bog očituje potpunu ljubav, a slavljenje Božića vanjska je potvrda Božje ljubavi. Veličanstveno je iskusiti najradikalniju osobnu slobodu koju nitko ne može ni zanijekati niti preuzeti umjesto mene: odgovoriti na već darovanu ljubav (I. Šarčević). Koja će biti moja posljednja riječ, odgovor i misao ne znam, a kamoli tvoj način i put.

Na koncu Božićnu čestitku i riječ zahvale svim sudionicima uputio je gvardijan Franjevačkog samostana "sv. Petra i Pavla" fra Zdravko Anđić. Svim vjernicima zaželio je sretne i blagoslovljene blagdane, a prijateljima lijepe i ugodne dane.

Fra Zvonko Benković
Snimci: Fra Martin Antunović

"Ave Maria" za 1.000 posjetilaca

Po tradiciji je Božićni koncert u Tuzli kulturna priredba najvišeg nivoa, što se pokazalo i 19. prosinca, kada je veliku salu BKC-a napunilo skoro tisuću znatiželjnika i ljubitelja ozbiljne glazbe prezentirane ovoga puta kroz brojne poznate božićne pjesme. Sjajno su svjetski poznate skladbe "Ave Maria", "Tiha noć", "Alegria - Happy singing", "Barcarolle" i druge interpretirale sopranistica Vedrana Šimić, Tuzlanka sada u Zagrebu i altistica Marica Kolega, također iz Zagreba, uz pratnju pijanistica Zrinke Andrejaš i Nedžmije Omerčehajić, te Komornog orkestra Srednje muzičke škole iz Tuzle. Brojnim poznatim skladbama sudjelovali su i zborovi crkve sv. Petra i Pavla, franjevačke mladeži i Katoličkog školskog centra iz Tuzle, pod ravnanjem prof. Evice Cerić i Zlatka Špoljarevića.

U sklopu koncerta, koji je organizirao Franjevački samostan sv. Petra i Pavla iz Tuzle, priređen je i božićni recital uz sudjelovanje glumaca Narodnog pozorišta iz Tuzle Borisa Balte i Dalibora Brkića, te članova Frame, Ivica Kovačevića i Tomislava Stjepića.

Na kraju ovog sjajnog muzičkog i nadasve kulturnog događaja za cijelu Tuzlu, tokom kojeg su posjetitelji često ovacijama pozdravljali izvođače, gvardijan Franjevačkog samostana fra Zdravko Anđić, zahvalio se svim sudionicima priredbe i posjetiteljima, uputivši svim vjernicima čestitke za predstojeći Božić.

M. PETROVIĆ, Jutarnje novine, 21.XII.2004.

Božićni i novogodišnji koncert

HKD NAPREDAK TUZLA ORGANIZIRALO JE KONCERT HKUD "OSIJEK 1862"

Koncert je održan u Narodnom pozorištu u Tuzli u utorak, 21. prosinca 2004. godine u 20 sati. Ovo je bio njihov drugi nastup u Tuzli. Prvi put su nastupili 1997. godine. Osječki ansambl (plesaći-pjevači, tamburaški orkestar) priredio nam je veliku radost i zadovoljstvo. Publika je dugim aplauzom popratila svaku točku programa. Visoka umjetnička razina pedesetak sudionika, u bogatim narodnim nošnjama, izvornim narodnim običajima i izvornoj pjesmi i svirci hrvatskih folklornih područja oduševili su nas i doživjeli smo ih kao raspjevani ton neba i sunca, kao smirenje, koje je postojalo isto tako zanosno i uzvišeno i vjerno simfoniji pokreta, zvuka, oblika i boja, te je pokazalo svu ozbiljnost umjetničkoga stvaranja.

Voditelj je bio g. Ivica Kovačević. Predsjednik g. dr. Miroslav Petrović zahvalio se gostima iz Osijeka i u ime Napretka poklonio im umjetničku sliku.

Nastup Osječana Tuzlaci će dugo pamtili i čekati novu priliku za ponovnim susretom u organizaciji HKD Napredak Tuzla. Zahvalnost dugujemo Gradskom poglavarstvu Osijeka, posebno gospođi Jasminki Novak-Kovač, voditeljima HKUD "Osijek 1862" i producentu koncerta g. Željku Čikiju.

HRVATSKO KULTURNO UMJETNIČKO DRUŠTVO "OSIJEK 1862"

Kao izraz potreba za kulturnim, glazbenim i društvenim djelovanjem, i na taj način čuvanjem svoje pripadnosti hrvatskom i srednjeeuropskom civilizacijskom krugu, rad na području kulturno-umjetničkog djelovanja očitovao se u neprekidnom slijedu, mijenjajući naziv i prilagođavajući aktivnosti potrebama vremena ali uvijek sa svrhom čuvanja svog nacionalnog i zavičajnog identiteta. Vidljivo je to po sljedećem:

- 1862. godine - osnivanje "Osječkog prvog pjevačkog društva"
- 1885. godine društvo dobiva novo ime "Sloga"
- 1907. godine ponovo mijenja ime u Hrvatsko pjevačko i glazbeno društvo "Kuhač".

U narednom se razdoblju do II. svjetskoga rata djelovanje društva očituje u dubokom osjećaju gajenja hrvatske glazbene i pjevačke umjetnosti, te žarište općeg hrvatskog kulturnog nastojanja Osječana.

Završetkom II. svjetskog rata društvo prestaje s radom a na njegovim zdravim temeljima glazbeno pjevačkog amaterizma osniva se Omladinsko kulturno-umjetničko društvo "Milica Križan" koje pod tim imenom djeluje do 19. studenoga 1991. godine, kada mijenja ime u Hrvatsko kulturno umjetničko društvo "Osijek 1862."

Svoju programsku usmjerenost na kulturno umjetnički i društveni rad HKUD "Osijek 1862." od svojih je početaka utemeljilo na osnovnim načelima glazbenog i scenskog amaterizma, organiziranom okupljanju, odgojnom i stručnom osposobljavanju školske, studentske te svekolikmladeži Osijeka i okolice, njegovanju izvornog slavonskog i ostalih hrvatskih glazbeno-plesnih vokalnih značajki tradicijske kulture te društvenosti, kao i na usmjeravanju mladih na kulturno umjetnički rad u društvenim, životnim i radnim sredinama.

Tako utemeljeno i četrnaest desetljeća vođeno HKUD "Osijek 1862." svojim koncertima pridonosi da putovima bratimstva tuče žica, teče pjesma i odzvanja melodija, da širom naše zemlje i izvan njenih granica naša grla, pokret i tambure veselo govore za slobodni kruh na trpezi mira. Takav rad od početka nosili su istaknuti i prokušani umjetnici i glazbenici pedagozi, brojni entuzijasti, stručni voditelji i izvoditelji.

Pod umjetničkim mentorstvom jednog od najpoznatijih hrvatskih i svjetskih etnokoreologa, koreografa i znanstvenika dr. Ivana Ivančana, HKUD "Osijek 1862." vrlo uspješno vodi plesni umjetnički voditelj Damir Doležal i glazbeni umjetnički voditelj Dušan Topić, uz vokalnog instruktora prof. Dinka Fija, čije stručne, umjetničke i pedagoške savjete i ideje danas slijedi 70 članova plesaća-pjevača i glazbenika "A" skupine, te oko 300 aktivnih članova u ostalim skupinama ("B" i "C").

Sve koreografije zasnavaju se na izvornim narodnim običajima i izvornoj pjesmi i svirci hrvatskih folklornih područja, što zahtijeva dobru plesnu i vokalnu tehniku kao i izražajno pjevanje. HKUD "Osijek 1862." dobro došao je gost na svim festivalima u Hrvatskoj i inozemstvu.

Mnogobrojni koncerti u malim i velikim sredinama Hrvatske omogućuju društvu postizanje neospornoga uspjeha kod učenih poznavatelja Hrvatske tradicijske kulture, kao i širokih slojeva mnogobrojne publike. Svojim turnejama po Italiji, Mađarskoj, Nizozemskoj, Belgiji, Poljskoj, Češkoj, Slovačkoj, Švedskoj, Njemačkoj, SAD, Kanadi, Luxemburgu, Grčkoj, Sloveniji, Francuskoj, Švicarskoj, Španjolskoj, Egiptu, Vatikanu, Austriji, BiH, Kini, Maleziji, Mexicu, Indiji, Brazilu itd. HKUD "Osijek 1862." predstavilo je tradicijsku kulturu i umjetnost Hrvatske na najbolji mogući način, povezujući oštre suprotnosti folklornih područja u estetsku cjelinu, čas impulzivnim temperamentom, a u čas melankolično obojenoj simfoniji pokreta, zvuka, oblika i boja.

HKUD "Osijek 1862." stalan je gost Hrvatske radio-televizije, a sudjelovalo je u velikom broju televizijskih i radio emisija u Poljskoj, Švedskoj, Njemačkoj, Nizozemskoj, SAD, Egiptu itd. Svoj rad HKUD "Osijek 1862." snimilo je na dvije longplay ploče, dvije audio i sedam video kazeta.

Što je značilo i što znači HKUD "Osijek 1862." u svojoj sredini, govore mnoga častna priznanja u društvenim vitrinama. Osim društvenih i stručnih priznanja osvojenih u Hrvatskoj, HKUD "Osijek 1862." je osvojilo i niz priznanja u inozemstvu.

H.G.

Snimci: Ivan Bosankić

TUZLANSKI KANTON

Svim katolicima
Tuzlanskoga kantona
čestit Božić i sretnu Novu 2005. godinu
uz iskrene želje za mir i dobro

PREDSJEDNIK SKUPŠTINE
TUZLANSKOGA KANTONA
Amir Fazlić

PREDSJEDNIK
VLADE TK
Bajazit Jašarević

OPĆINA TUZLA

Svim građanima katoličke
vjeroispovijesti upućujemo čestitke
u povodu predstojećih Božićnih
i Novogodišnjih blagdana

PREDSJEDAVAJUĆA
OPĆINSKOGA VIJEĆA
Dr. Nada Mladina

NAČELNIK
OPĆINE TUZLA
Jasmin Imamović

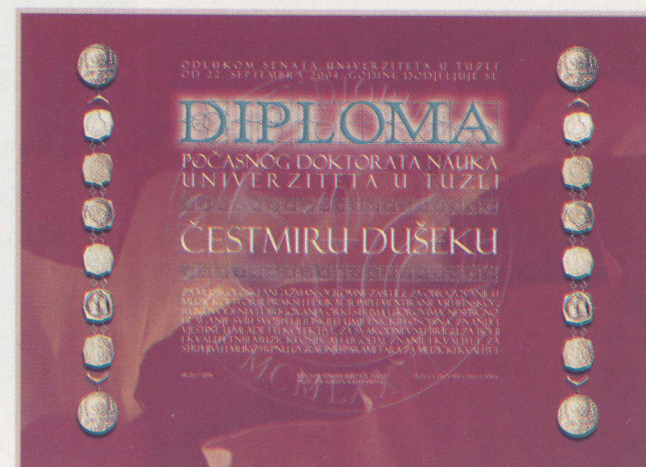
ČESTMIR DUŠEK

Svečana dodjela diplome počasnoga doktorata nauka Univerziteta
u Tuzli Čestmiru Dušek u obavljen je 8. prosinca 2004.

UMJETNIKU I PROFESORU

Čestmiru Dušek predložena čast rezultat je njegovog muzikološkog angažmana u Tuzli i Bosni i Hercegovini, ogromnih zasluga za osnovnoškolsko, srednjoškolsko i akademsko obrazovanje u muzičkoj teoriji, praksi i edukaciji; implementiranju vrhunskog rukovođenja i dirigiranja orkestrima i zborovima; nesebičnog ulaganja svih svojih ljudskih i umjetničkih osobina, znanja i vještine u mlade i kolektive: bezrezervne ljubavi prema Bosni i Hercegovini i svakodnevnu brigu za kvalitetniji muzički osjećaj i ugođaj, znanja i kvalitet, eliminaciju muzičkog šunda i strpljivu i mukotrpnu izgradnju parametara za muzički kvalitet.

S Čestmirom Dušekom muzički profil Bosne i Hercegovine stekao je regionalne, europske i svjetske kvalitete, čime su postavljeni pouzdani i trajni temelji svih naših budućih muzičkih uspjeha. Profesionalizam, muzičko obrazovanje i vrhunska umjetnikova obdarenost, sposobnost da druge nauči, organizira i javno prezentira nezaboravne muzičke ugođaje dokaz su neponovljivog ljudskog umjetnikova genija Čestmira Duška ali i putokaz za sve koji žele biti veliki i nezaboravni.

PROMOTOR:
Prof. dr. Ahmet Kasumović

Riječ rektora prof. dr. Izudina Kapetanovića

Dame i gospodo,
Dragi prijatelji,
Kolegice i kolege,
Dobrodošli na svečanu promociju počasnog doktorata nauka Univerziteta u Tuzli uvaženom Čestmiru Dušek, profesoru i muzičkom umjetniku. Danas je veliki dan i za profesora Duška i za Univerzitet u Tuzli. Danas ćemo se svi sjetiti brojnih lijepih trenutaka koje nam je proteklih decenija priredio ovaj skromni i veliki čovjek, sjetit ćemo se brojnih zborova, orkestrata, manifestacija... Sjetit ćemo se vrijednosti koje traju. To su lijepe uspomene koje profesor Dušek, ali i svi mi sa sobom nosimo.

Počasne doktorate univerziteti dodjeljuju kako bi izrazili svoj pozitivan odnos prema ljudima, prema idejama, prema djelima i prema prostorima odakle počasni doktori dolaze. Dodjeljivanje počasnih doktorata je izraz akademske povezanosti s univerzalnim vrijednostima koje odlikuju onoga tko počasni doktorat prima. U slučaju Čestmira Mirka Duška ta univerzalna vrijednost, svima razumljiva i svima prihvatljiva je muzika. Muzika je obilježila njegov život i po muzici ga prepoznajemo. Vrhunski dosezi koje je postigao najbolje su promovirali ovu sredinu u ime koje mi promoviramo danas njega na najvišu čast koju Univerzitet kao akademska institucija nekome može ukazati.

Počasni doktorati su čast za onoga kome se daju, ali su čast i za sam Univerzitet. Za nas kao akademsku zajednicu je velika stvar da smo se sjetili da djela Čestmira Duška zavrjeđuju posebnu promociju i čast.

Dame i gospodo,
Objavljujem da započinje svečani čin promocije istaknutog umjetnika, profesora Čestmira Duška za počasnog doktora nauka Univerziteta u Tuzli. Molim prof. dr. Ahmeta Kasumovića, dekana Filozofskog fakulteta Univerziteta u Tuzli, da iznese kratke biografske podatke o životu i djelu gosp. Čestmira Duška kao i razloge, zbog kojih je Naučno-nastavno vijeće Filozofskog fakulteta Univerziteta u Tuzli dalo prijedlog Senatu Univerziteta da se gosp. Čestmiru Dušek dodijeli počasni doktorat nauka Univerziteta u Tuzli.

Rektor predaje diplomu
Č. Dušek

Snimci: R. Andrejaš

HRVATSKA SELJAČKA STRANKA BOSNE I HERCEGOVINE

Čestit i blagoslovljen Božić,
mir i veselje svima
i sretnu Novu 2004. godinu
želi Vam

Županijski odbor HSS BiH
Tuzlanske županije

hrvatska
demokratska
zajednica

croatian
democratic
union

Sretan Božić
i sveto porođenje Isusovo!
Isus novorođeni kralj,
koji je došao
čovjeka otkupiti i spasiti,
ispunio vas u svim danima
vašega života: radošću,
mirom, čvrstom vjerom,
i nadom u vječni život

Neka vas prate svi
Božji blagoslovi u
Novoj godini!

HRVATSKA DEMOKRATSKA
ZAJEDNICA BiH
ŽUPANIJSKI ODBOR SOLI

Čestit Božić i blagoslovljene
Novogodišnje blagdane
želi Vam
NOVA HRVATSKA
INICIJATIVA

Kantonalni odbor NHI Tuzla

ZLATNE PLAKETE najboljim studentima

Rektor Sveučilišta, prof. dr. Izudin Kapetanović, najavio reforme prema Bolonjskoj deklaraciji, o osmogodišnjem studiranju u tri faze, te stjecanje doktorata u 27. godini života

Zlatni diplomci

Brončanu, srebrnu i zlatnu plaketu Sveučilišta dobilo je 195 studenata koji su prošli školsku godinu završili s prosječnom ocjenom većom od 8,5. među njima je 12 studenata sa prosječnom ocjenom 10. Zlatne plakete dodijeljene su diplomcima koji su tijekom cijelog studija ostvarili prosječnu ocjenu veću od 9. To su: Marizela Šabanović (tehnologija), Remira Osmanović (dramske umjetnosti), Almir Osmanović (mašinstvo), Mirza Mahmutović (žurnalistika), Alma Husanović (filozofija), Amela Lugavić i Emir Halilbašić (medicina), Amra Rekić i Amela Jusić (prirodno-matematički fakultet), Dino Bačinović i Jasmina Baraković (elektrotehnika), Meldina Kokorović i Jasmina Okičić (ekonomija). Najveći prosjek ostvarila je Jasmina Baraković 9,93.

Svečanom akademijom u tuzlanskom BKC-u obilježena je 28. obljetnica Sveučilišta u Tuzli. U prepunoj dvorani ovog centra bili su brojni gosti, među kojima i predstavnici sveučilišta iz Mostara i Bihaća, kao i predstavnici političkog, kulturnog, vjerskog i javnog života Tuzle i TK, te brojni roditelji i prijatelji studenata. Prvi nastup od osnutka imao je sveučilišni zbor iz Tuzle s ravnateljom Selmom Porobić.

Studentima, kolegama i gostima obratio se prigodnim govorom rektor prof. dr. Izudin Kapetanović. Podsjetio je na 1976. godinu kada je osnovano Sveučilište u Tuzli, te naglasio kako je početkom devedesetih godina bilo pet fakulteta i jedna viša škola s oko 2.500 studenata. Danas se nastava odvija na 13 fakulteta na kojima je 15.000 studenata.

- U ovoj akademskoj godini upisano je 4.000 studenata, a u proteklih godinu dana na Sveučilištu je diplomiralo 1.008 studenata - rekao je prof. dr. Kapetanović.

Naglasio je potrebu ubrzanih reformi visokog obrazovanja. Snažna promocija post-diplomskih programa, pokretanje doktorskih studija, te evaluacija nastavnih planova i programa koja se planira obaviti do 2007. godine, dovest će Sveučilište do ispunjenja prvog cilja cilja iz Bolonjske deklaracije.

- To je obrazovanje u tri ciklusa s ukupnim trajanjem od osam godina. Svi moramo biti svjesni da je u osnovi tog modela efikasnost, jer se po bolonjskoj formuli treba doktorirati u 27. godini života - kazao je rektor Univerziteta u Tuzli.

Miro Petrović

1959-2004.

TEHNOLOŠKI FAKULTET

Svečana sjednica Naučno-nastavnog vijeća Tehnološkog fakulteta u povodu 45. godišnjice osnivanja održana je u amfiteatru Fakulteta u ponedjeljak, 20. prosinca 2004.

Na sjednici je dekan prof. dr. Nusreta Đonlagić podnijela izvještaj o pređenom putu od 1959. do danas.

Rektor Univerziteta prof. dr. Izudin Kapetanović čestitao je Fakultetu i naglasio njegov značaj za Univerzitet i Bosnu i Hercegovinu, a sjećanja su evocirali prof. dr. Sadik Latifagić (prvi diplomirani student) i Juraj Novosel (prvi djelatnik novoosnovanog Fakulteta) te drugi gosti.

Promoviran je i prvi broj časopisa *Technologica Acta*.

U nadi da ćete i ovaj Božić dočekati sretni, u obiteljskom miru, svim studentima, nastavnicima i suradnicima katoličke vjeroispovijesti Univerziteta u Tuzli, kao i ostalim građanima koji se Božiću raduju, želimo čestit Božić i sretnu 2005. godinu

REKTOR

Prof. dr. sc. Izudin Kapetanović

Generalni sekretar:

Jasmina Berbić, dipl. iur.

PROREKTORI

Prof. dr. sc. Džemo Tufekčić

Prof. dr. sc. Božo Banjanin

Prof. dr. sc. Mirsad Đonlagić

Prof. dr. sc. Mirjana Radić

STVARNOST I NJEN DVOJNIK U KAZALIŠNOM POIMANJU NA BRČANSKIM POZORIŠNIM SUSRETIMA

Doc. dr. sc. Srđan Vukadinović

Susreti pozorišta Bosne i Hercegovine koji su se osamnaest prijeratnih dešavanja organizirali u Brčkom, od početka svoga obnavljanja 2002. godine, jedini su državni kazališni festival u Bosni i Hercegovini. Dok su prvi obnovljeni ili devetnaesti Susreti, u ukupnom slijedu, bili Susreti kontinuiteta, dotle su devetnaesti, godinu dana kasnije, bili Susreti kvaliteta, da bi dvadeset i prvi, održani od 4. do 12. novembra 2004. godine, pokazali sliku stanja bosansko-hercegovačke teatarske produkcije. Ta slika pokazuje da je cjelokupno kazalište u Bosni i Hercegovini u određenoj stvaralačkoj krizi koja se ogleda u pomanjkanju kreativnih potencijala u scenskim inscenacijama. Inače, specifičnost brčanskih Susreta je u prezentiranju teatarske produkcije u Bosni i Hercegovini zasnovanoj na domaćem tekstu ili dramskom stvaralaštvu napisanom na jezicima tri konstitutivna naroda koji egzistiraju u bosansko-hercegovačkom društvu.

Koncepcijska osnova dvadeset i prvih Susreta bila je zasnovana na propitivanju i scenskom insceniranju različitih dualiteta koji se javljaju kao vječita dilema pojedinaca i grupe kojoj pripadaju. Stvarnost koju čovjek živi uvijek se ocrtava u nekoj podsvjesnoj dvojnosti koja tangira čovjeka čitavog života o tome tko je, što je, kome i čemu pripada. Na kraju kada se spozna istina ili se bar naslućuje, a koja je često različita od stvarnosti koju čovjek živi, posljedice mogu biti veoma tragične i razorne po pojedinca i društvo. Prostor Jugoistočne Evrope kao da je stvoren za "proizvođenje dilema dulalite-ta". Zapravo to je vječiti usud toga ambijenta bez obzira o kakvim se dvojnostima i dvojnim identitetima radi. Različita su bila dvojstva (vlast i njena suprotnost, škrtost i rasipništvo, Hrvat i Srbin, materijalni i unutrašnji svijet, i dr.), koja su svoje propitivanje doživjela kroz scensku inscenaciju u okviru dvadeset i prvih Susreta pozorišta BiH u Brčkom.

Na Susretima u Brčkom, održanim u prvoj polovini novembra 2004. godine, sudjelovali su: sarajevski teatar SARTR s predstavom "Phoenix je sagorio uzalud", Narodno pozorište iz Sarajeva sa "Pobunom u Narodnom pozorištu", zeničko Bosansko narodno pozorište sa "Pomrcinom krvi", Kamerni teatar 55 iz Sarajeva s "Ubojstvom u vlaku", Narodno pozorište iz Tuzle s "Karabegom", Teatar mladih iz Mostara s "Glavom kroz zid", tuzlanski Teatar Kabare

sa "Velikom vezinom" i Narodno pozorište Republike Srpske iz Banja Luke s dvije predstave: "Gospođa Olga" i "Vlast".

Kvaliteta prikazanih predstava vrednovala su dva žirija, i to stručni žiri i žiri publike. Najbolja predstava po ocjeni stručnog žirija je "Phoenix je sagorio uzalud" u produkciji Teatra SARTR iz Sarajeva. Ova predstava

rađena po tekstu Safeta Plakala i u režiji Dubravka Bibanovića je poetska paradigma o pojavnom, materijalnom životu i stvarnosti, nasuprot unutrašnjem svijetu, svijetu emocija, sjećanja, ljubavi, bola. U predstavi je urađena fascinantna kombinacija redateljskih, glumačkih, scenografskih i kostimografskih rješenja. Svojim značajnim estetskim dometima kako u cjelini, tako i po pojedinim strukturnim kreativnim segmentima ova predstava se nameće kao univerzalna priča o stvarnosti i njenom dvojniku. Žiri publike je za najbolju predstavu Susreta proglasio predstavu sarajevskog Narodnog pozorišta "Pobuna u Narodnom pozorištu". Nagrada za najbolji dramski tekst bosansko-hercegovačkom suvremenom piscu ravnopravno je dodijeljena Safetu Plakalu za tekst drame "Phoenix je sagorio uzalud" i Zlatku Topčiću za tekst drame "Glavom kroz zid". Plakaklo koristeći se postupkom fragmentarne dramaturgije koji ne predstavlja samo dozivanje sjećanja, već i doživljavanje realnog vremena sakuplja krotine osobnog iskustva, te ih umijećem vrsnog dramskog pisca sučeljava sa iskustvom glavnog lika, svoga alter ega, dok na drugoj strani Topčić osnovnu prirodu zapleta u svojoj drami gradi u skladu sa Pirandelovom estetikom humorizma, pri čemu verbalni humor nema prevagu nad komičnom radnjom kao dinamičko-sintetičkom kategorijom. Nagrada stručnog žirija za najbolju režiju dodijeljena je Harisu Pašoviću za redateljski projekt "Pobuna u Narodnom pozorištu". Po ocjeni

stručnog žirija najbolje muške kreacije na Festivalu su ostvarili Vlado Kerošević (lik Velikog vezira u istoimenoj predstavi) i Toni Pehar (likovi Bossa, Miloševića, Zvonimira i Pisca Busuladžića u predstavi "Glavom kroz zid"). Vlado Kerošević je i najbolji glumac na dvadeset i drugim Susretima pozorišta BiH u Brčkom, i po ocjeni žirija publike, zato što je svojom kreacijom lika Velikog vezira Mehmed paše Sokolovića dočarao priču o moći, o veličini i slavi većoj od sudbine. Rijetki su glumci koji su na dvadeset i jednoj smotri kazališta u Brčkom osvajali nagrade oba žirija, kao što je to ovoga puta slučaj sa Vladom Keroševićem. Stručni žiri je za najbolje ženske uloge nagrade dodijelio Maji Kolundžiji, koja je najbolja i po ocjeni žirija publike (lik Mice u predstavi "Vlast") i Tatjani Šojić (lik Irine u predstavi "Phoenix je sagorio uzalud"). Najbolja scengrafija je ona Todora Lalickog (predstava "Vlast"), dok je nagrada za kostimografiju podijeljena između

Samre Mujezinović ("Phoenix je sagorio uzalud") i Emine Hus-edžinović ("Kara-beg"). Nagrada za muziku je dodijeljena Asimu Horoziću ("Karabeg") i Dinu Šukalu ("Pobuna u Narodnom pozorištu"). Najbolje mlade glumice su Nikolina Jelisavac ("Vlast") i Jasmina Čelebić ("Karabeg"), a mladi glumci Damir Altum-babić ("Veliki vezir") i Ljubiša Sava-nović ("Gospođa Olga"). Stručni žiri 21. Susreta pozorišta BiH u Brčkom je dodijelio i četiri specijalna priznanja, i to: Ines Fančović za kreaciju lika Šimune u predstavi "Phoenix je sagorio uzalud", Dubravku Bibanoviću, posthumno, za režiju iste predstave, zatim ansamblu Narodnog pozorišta iz Sarajeva za kolektivnu igru u predstavi "Pobuna u Narodnom pozorištu", kao i Zdravku Mićanoviću za plakat 21. Susreta, koji je istovremeno dobio i nagradu za najbolji plakat predstave ("Veliki vezir") među plakatima svih predstava koje su učestvovala na brčanskom Festivalu.

Susreti pozorišta/teatar/kazališta u Brčkom, održani jeseni 2004. su pokazali da bez obzira na stvaralačku krizu bosansko-hercegovačke pozorišne produkcije postaju respektabilna manifestacija na kojoj se susreću i razmjenjuju kazališnu energiju stvaraoci i poslenici iz čitave države Bosne i Hercegovine. Brčanska teatarska luka postaje mjesto propitivanja scenskih inscenacija različitih po žanrovskim i estetskim određenjima, ali jedinstvenih po htjenjima i naporima da se konstituiraju jedinstveni teatarski sistem Bosne i Hercegovine.

Zagrebačko dramsko kazalište Gavella nakon petnaest godina u Narodnom pozorištu Tuzla

KRLEŽIN "LATINOVICZ" TUZLAKE OSTAVIO BEZ DAHA

Zagrebačko dramsko kazalište "Gavella" 9. prosinca, nakon 15 godina, ponovo gostovalo na sceni Narodnog pozorišta Tuzla. S reprezentativnom predstavom „Latinovicz“ Zlatka Viteza, koji je adaptirao Krležin roman "Povratak Filipa Latinovića". Gavella se na velika vrata pojavila pred tuzlanskom publikom, koja je ulaznice za ovu predstavu razgrabila nekoliko dana unaprijed, iako je cijena, zbog pokrivanja troškova smještaja mnogobrojnog ansambla, bila duplo veća od uobičajene.

U izvedbi ovog Krležinog djela, kojeg u Gavelli smatraju kućnim piscem, pojavljuje se trideset glumaca, svih generacija, koje su u posljednjih 40 godina bile angažirane u ovom teatru, od umirovljenih Josipa Marottija i Zorke Rajčića, do mladih, poput Anje Šovagović Despot i Darka Milasa.

U adaptaciji ovog Krležinog djela, koje je tek četiri puta postavljeno na hrvatsku pozornicu, Vitez je prvi dio komada napravio u duhu ekspresionističkog teatra, po čemu je Gavella poznata, a drugi dio se oslanja na ciklus Glembejevih, gdje se pojavljuje ljubavni četverokut, s tragičnim završetkom, što je specifično kod Krleže.

Priča o povratku Latinovića iz Europe u zavičaj, sa odlučnošću da riješi enigmu tko mu je otac, koju je godinama zatomičavao, isprepletena s njegovim hvatanjem u Bobočku (Anja Šovagović Despot) mrežu, pub-

liku je cijelo vrijeme držala budnom i napetom. Iako u romanu Bobočka ne zauzima centralno mjesto, u kazališnoj izvedbi je, pored Filipa Latinovića, jedan od glavnih likova, s jako izraženom erotskom sposobnošću da zaludi muškarce, što je svakako novina u odnosu na ranije adaptacije ovog Krležinog djela.

- *Napravili smo sjajnu, duboku predstavu koja nam govori o nama samima danas u ovom turbulentnom svijetu* - kaže Šovagovićeva-Despot.

Prepuna dvorana i vraćanje zagrebačkih

glumaca na bis svakako je potvrda da se u Tuzli konačno desio teatar, što će zasigurno ostati duboko u sjećanju ljubiteljima kazališne umjetnosti.

Gavella je dva dana prije gostovala i u Zagrebu, a njihovo predstavljanje bosansko-hercegovačkoj javnosti financiralo je Ministarstvo kulture Hrvatske. Prvobitno je planirana izvedba Latinovicza u Sarajevu i Mostaru, ali je Narodno pozorište Sarajevo odbilo da bude domaćin zbog, kako su naveli, nemogućnosti osigurati sredstva za smještaj šezdeset glumaca i drugih kazališnih djelatnika. Tek tada je gostovanje ponuđeno NP Tuzla, što su oni svesrdno i prihvatili.

Uprave Gavelle i Narodnog pozorišta Tuzla napokon su dogovorili razmjenu kazališnih djela. Tuzlanski glumci su pozvani da u proljeće, ili u okviru „Gavellinih večeri“ koje će obnoviti u ovom teatru, gostuju sa "Hasanaginicom", a ansambl Gavelle je pozvan da sudjeluje na narednim Tuzlanskim pozorišnim danima.

Tekst i foto: J. Šarac

PRVI DANI AKADEMSKOG TEATRA U TUZLI

Povodom dana Univerziteta Akademija dramskih umjetnosti je organizirala prve dane akademskog teatra u Tuzli, koji su održani u Teatru Kabare i Narodnom pozorištu Tuzla od 12.12. do 14.12.2004. godine.

Na susrete su pozvane sve četiri akademije sa prostora BiH, a u Tuzlu su stigle Fakultet Humanističkih Nauka - odsjek za dramske umjetnosti Mostar, Akademija umjetnosti - dramski odsjek Banja Luka, a sudjelovala je i Akademija dramskih umjetnosti - odsjek gluma Tuzla. Akademija scenskih umjetnosti Sarajevo nije bila u mogućnosti sudjelovati na Susretima iz opravdanih razloga.

Cilj susreta je prezentacija rada sa studentima, a studenti su imali priliku da podijele iskustva i uz druženja ostvare komunikaciju i suradnju sa akademijama u BiH.

Svečano otvaranje susreta bilo je u nedjelju 12. 12. 2004. godine predstavom "Veliki Vezir", u režiji Vlade Keroševića, koji igra i glavnu ulogu. Predstava je rađena u produkciji teatar kabarea Tuzla, a u njoj su učestvovali pored diplomiranih glumaca i studenti sa II. i III. godine na ADU Tuzla. Predstava je, kao i obično, bila dobro posjećena i popraćena je aplauzima i ovacijama. Odlična scenografija i dobra glumačka igra vjerno su pokazali vrijednost djela Derviša Sušića. Nakon predstave

publika je imala priliku da u galerijskom prostoru Teatra Kabare pogleda izložbu plakata akademskih predstava Akademije dramskih umjetnosti u Tuzli. Izložbu su postavili studenti prve godine novoosnovanog odsjeka produkcija na Akademiji dramskih umjetnosti, a igrali su i značajnu ulogu u cjelokupnoj organizaciji susreta.

Drugog dana, publika je bila u prilici posjetiti prezentaciju nastavnog procesa studenata treće godine Fakulteta humanističkih nauka - Odsjek za dramske umjetnosti Mostar. Studenti su prezentirali su svoj način rada iz predmeta govora i glume kao i dio sa radionica "Body & Voice". Studenti s ostalih akademija su imali priliku vidjeti drugu metodu rada na spomenutim predmetima i razmijeniti znanja i iskustva.

U večernjim satima publika je gledala ispitnu predstavu, "Ženidba" Gogolja, studenata sa treće godine Akademije umjetnosti - dramski odsjek Banja Luka, koju je publika odlično prihvatila i znala nesebično nagraditi aplauzom. U okviru programa trećeg dana odigrane su dvije predstave. Najprije je na sceni Teatra Kabare Tuzla prezentiran rad tuzlanske Akademije dramskih umjetnosti predstavom "Galerija likova". Riječ je o prošlogodišnjoj ispitnoj predstavi studenata treće godine u

klasi van. prof. Vlade Keroševića. Prvi dani akademskog teatra završeni su predstavom "Helverova noć" koja je odigrana na sceni Narodnog pozorišta Tuzla. Ovo je posljednja diplomatska predstava koja je pripremljena na ADU u Tuzli, a kojom su diplomirali studenti Ramira Osmanović i Midhat Kušljugić.

RIJEČ PRVE GENERACIJE STUDENATA PRODUKCIJE NA ADU TUZLA

Bila je ovo prilika da se razmjenom iskustva i ideja dođe do što kvalitetnijeg nastavnog procesa na visokoškolskim ustanovama koje su sudjelovale na susretima. Sudionici su također dogovorili da Dani akademskog teatra postanu tradicionalna manifestacija koja će se održavati svake godine.

Naš zadatak je bio da omogućimo što bolje uvjete gostima i studentima i iskreno se nadamo da smo uradili dobar posao. Kako je ovo prvi veći projekt u kojem smo sudjelovali, ovom prilikom se zahvaljujemo ADU Tuzla i prof. Vladi Keroševiću na povjerenju i podršci pri izvršavanju naših zadataka u sklopu susreta, kako u organizaciji tako i u realizaciji.

Prva generacija studenata odsjeka produkcije ADU Tuzla

"Hrvatski narodni godišnjak 2005." i "Napretkov zidni kalendar za 2005."

U Sarajevu je 9. prosinca u prepunom klubu "Lira" promovirana knjiga "Hrvatski narodni godišnjak 2005." i "Napretkov zidni kalendar za 2005."

Godišnjak je, kao i uvijek, izvještajna zbirka podataka o radu Napretkovih podružnica u protekloj godini, ali se u njemu mogu naći i autorski tekstovi.

I ove godine Napretkov kalendar dizajniran na temu grbova iz fojničke grbovnice. Prošlogodišnji kalendar s istom tematikom pobudio je velik interes pa smo se i ove godine odlučili za istu temu.

Promotori Godišnjaka i Kalendara bili su književnici Hadžem Hajdarević, Dragoslav Janjić i Radovan Marušić. Po riječima gospodi-

na Hajdarevića, Hrvatsko kulturno društvo Napredak najaktivnije je nacionalno Društvo u Bosni i Hercegovini. Hajdarević također ističe kako su današnje promocije svedene na razinu teferića. Stoga je još jednom istaknuo i podcrtao kako je istinski sretan i zadovoljan što ima čast biti jedan od promotora vrijednoga štiva u izdanju Hrvatskog kulturnog društva Napredak.

Gospodin Dragoslav Janjić ističe kako je osebujna i produktivna izdavačka djelatnost Hrvatskog kulturnog društva Napredak. Vodstvo je Napretka već davno shvatilo značenje i potrebu tiskanja Godišnjaka. Međutim, gosp. Janjić ističe kako u današnjim društveno-kulturnim uvjetima nije lako tiskati

štivo ovakove vrijednosti. Godišnjak zorno svjedoči o trenutku i ocrtava problematiku kulture življenja hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovini.

Gospodin Radovan Marušić, kao glavni i odgovorni urednik Godišnjaka, ističe kako je u ovom broju Godišnjaka za 2005. godinu sudjelovalo 36 autora, ali je od osobite važnosti istaknuti da među autorima ima predstavnika svih naroda Bosne i Hercegovine. Stoga, mnogi intelektualci shvaćaju značaj i vrijednost Godišnjaka. Imena autora koji su znatno doprinijeli izradbi Godišnjaka svjedoče i o njegovoj vrijednosti.

Vanja Gavran

Druga zbirka Višnje Brkušić

U Pinakoteci franjevačkog samostana Gospe od Zdravlja u Splitu 2. prosinca predstavljena je druga zbirka stihova "Noći na Obalama bjelokosti" splitske studentice humanističkog studija Višnje Brkušić. Objave njezine knjige objavilo je Hrvatsko kulturno društvo "Napredak" Split u pjesničkoj knjižnici Most.

Višnja Brkušić

Autorica u sedam ciklusa objavljuje 120 pjesama širokog tematskog kruga, od ljubavnih i refleksivnih pjesama do himni prirodi, u kojima će uživati mladi krug čitatelja, i Višnjine pjesme izviru iz najčistijeg zdenca duše, koji nisu zamutili razni i neizbježni životni kompromisi - kazao je na predstavljanju predsjednik HKD Napredak Split Mladen Vuković. "Svojim pjesničkim umijećem dala nam je naslutiti i riječi neizgovorene, 'riječi ugušene u grlu'. Višnja je pjesmi, i pjesmom, sve dala. Jer tko bi je na ovom svijetu od pjesme bolje razumio." - zaključio je svoje slovo na predstavljanju recenzent zbirke pjesnik

Ivica Šušić. Knjigu je zanimljivo ilustrirala Ivana Nana Listeš.

Stihove su kazivali pjesnikinji prijatelji Irena Domikulić, Maja Mašković, Vjeran Krstinić, Željko Viskić, Toni Zoranić i prvašica Anita Buljubašić. U glazbenom su programu nastupili učenici Osnovne glazbene škole Lovre pl. Matačića na violini Latica Anić, Matea Kuvačić i Marino Tomasović, pod vodstvom profesorice Silvane Vulas, zatim učenici splitske Glazbene škole Josipa Hatzea pjevačica Dina Čović i glasovirač Marko Mimica te šansonjeri Sandro Majstorović i Miro Tabak.

ROMAN "IZ POZADINE" - autor ZLATKO DUKIĆ

U ponedjeljak, 22. studenoga, predstavljen je roman "IZ POZADINE" književnika ZLATKA DUKIĆA. Roman su predstavili prof. dr. Enver Mandžić i prof. Omer Hamzić, a govorio je i sam autor.

Prof. dr. sc. Enver Mandžić:

Roman *Iz pozadine* autora Zlatka Dukića vodi nas kroz vrijeme, u kome žive otac i sin Tufahija - od drugog svjetskog rata do današnjih dana. Vrijeme koje pamti i nevremena, period izgradnje socijalizma, period za vrijeme Velikog Vode, period nacionalnog buđenja, posljednji rat i poslijeratna zbivanja.

Roman prati sudbine malih ljudi, prati njihov život u uslovima koje oni sami stvaraju svojim pretjeranim zanimanjem za žene. Nema tu velikih ljubavi, velikih zapleta, velikih riječi. Sve je nekako ležerno, samo po sebi opredjeljujuće, svakodnevno, obično. Sve se uzima onako kako to nalažu nagoni obiju strana, muškaraca i žena, kada se nađu u prilikama da budu zajedno i sami.

Dijalozi su svedeni na nadmudrivanje za ostvarenje konačnog cilja - ispunjenja želje za sjedinjavanjem. Tako nam kroz događaje u romanu pisac crta karaktere ljudi, koji su malo zaokupljeni nekim drugim problemima, koji evidentno postoje, ali nemaju značaj kao problemi kojima streme, i želi da zadovolje svoj seksualni nagon. Razmišljanja glavnih likova uvijek su usmjerena na žene, bez obzira gdje, kada i kako se avantura treba dogoditi i okončati. To je genetska crta porodice Tufahija. Ono što pisac uvodi u roman, u kazivanje, svakako je značajno prisustvo oca u podsvijesti mladog Tufahije. Otac je kritičar nečega što se dogodilo i savjetnik u teškim situacijama, kada treba donositi odluke.

Ovim nas pisac uvodi u dileme, koje su prisutne kod mladog čovjeka u uslovima novije povijesti, koja će donijeti obilje događaja, koji se sada mogu porediti sa događajima kroz koje je prošao otac, te povući paralela između dva rata i dva sistema vlasti. Postavljanje ličnosti u različite situaci-

je, koje - u vremenskom rasponu od više od pola vijeka - liče jedna na drugu, pisac se, na neki način, određuje i prema vremenu i prema sistemu vlasti.

Koračajući tako kroz život sa stalnim erotskim nebojem, ličnosti romana nam pričaju niz malih priča ljudi sa margine života i onih gore, najčešće iz vlasti, i to kroz odnos upravo prema glavnim ličnostima romana.

Kroz niz događaja, pisac nas vodi tekstem koji se lahko upija, bez dilema, i na način da odobravamo postupke svih koji to čine u okviru svog domena djelovanja, iznesenog u romanu.

Način pripovijedanja je prepoznatljivo dukićevski - analitičan, jasan, određen. Zato se roman čita sa znatiželjom, više sa isčekivanjem što će se i kada nešto novo dogoditi, nego u znaku jurnjave u zaplet i traženje rješenja na zadnjim stranicama.

Roman je svojevrsna hronologija i analiza više sistema vlasti u rasponu od pola vijeka, gdje se mali ljudi snalaze na specifičan način.

HKD NAPREDAK SARAJEVO

Svim podružnicama, povjerenstvima i članovima Središnje uprave

Poštovani,
Veliko nam je zadovoljstvo izvjestiti vas kako smo u nakani ponovno pokrenuti Napretkov list **STEČAK**. Nakon dužeg razdoblja neizlaženja odlučeno je da se krene u pokretanje lista koji će u prvom redu biti informativni list Napretka, u kojem će se objavljivati vijesti iz podružnice, Središnje uprave, ali isto tako list će sadržavati i autorske tekstove. Svakako nam je bitno da se već početkom 2005. godine krene u izdavanje lista, koji će moguće u svom početku biti i manjeg obima i sadržaja, a u hodu ćemo ga doradivati. "Stečak" bi od sada trebao biti besplatan, jer

su nam dosadašnja iskustva pokazala da prodaja ide teško, a nama je cilj da se što više ljudi upozna s aktivnostima našeg društva. To istodobno znači kako za tekstove koje ćete nam slati nećemo moći odvajati honorare, jer će i sam tisak i distribucija zahtijevati pozamašna novčana sredstva do kojih je, kao što i sami znate, teško doći. Stečak će biti periodičnjak tj. neće biti striktno određeno da se izdaje mjesečno već po pristiglom materijalu.

Očekujemo sve vaše prijedloge i sugestije, a već nam danas možete slati vijesti i naravno ukoliko imate i popratnu fotografiju.

Elektronska adresa na koju možete slati svoj tekst je fondstip@bih.net.ba, ali ukoliko nemate tu mogućnost možete ili na disketi ili CD-u (što preporučamo) ili isprintano poslati na našu adresu: HKD Napredak, Središnja uprava, Maršala Tita 56, 71000 Sarajevo.

Molimo vas da o ovome izvjestite što veći broj napretkovaca jer nam je u interesu da surađujemo sa što više njih.

S poštovanjem
koordinator za izdavaštvo i medije

Vanja Gavran

Nebo i zemlja

Jedan od sedam mudraca staroga svijeta, Tales iz Mileta bavio se, uz ostalo, i astronomijom te je mnoge dane i noći provodio promatrajući zvijezde i nebo. Pri tome su mu se mnogo puta dogodile razne nezgode, pa je jednom pao u bunar, drugi put se našao u jarku... i zbog toga su ga njegovi sugrađani smatrali nespretnjakovićem, a jednom mu je neki prolaznik dobio: "Talese, pa ti ne možeš vidjeti ni ono što se nalazi na Zemlji, a kamo li da otkriješ što se nalazi na nebu?!"

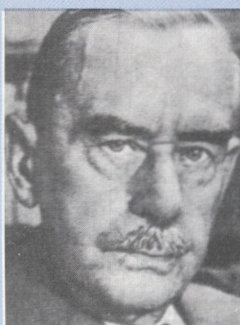
Napad na peronu

Nakon što se vratila s dužeg putovanja po Americi, Agathu Christie su na peronu dočekali brojni novinari i ostali znatiželjnici želeći joj postaviti neka pitanja. Stvorila se velika gužva, što je Agathu naljutilo jer nikako nije mogla izaći s perona. Novinari su joj postavljali brojna pitanja na koja ona nije željela odgovarati. Pitanje nekog upornog novinara glasilo je:

"Kako će se zvati vaš sljedeći roman?!"

Agatha ga je mrko pogledala i spustila svoj kovčeg na njegovu nogu te kroz zube promrmljala: "Naslov će sigurno biti Napad na peronu!"

Na tržnici

Thomas Mann (1875.-1955.), njemački književnik, u svojoj je mladosti bio poprilično mršav. Želeći jednom kupiti voće na tržnici, obratio se prodavačici: "Što želite dobiti za ove kruške?"

Prodavačica ga malo čudno pogleda i kaže: "Pa, novac, naravno", iako je znala da je Thomas zapravo pita za cijenu kruški.

"Vi ste očito previše popili", uzvratila joj pisac koji nije bio baš raspoložen za šalu.

Prodavačicu je to razljutilo pa mu je odbrusila: "A, vi ste, kako se vidi, očito premalo jeli!"

Bolji svijet

Igor Stravinski, ruski skladatelj, imao je slab vid, ali svejedno je rijetko nosio naočale. Kada su ga pitali zašto to čini, on je odgovorio: "Dok ne stvorim bolji svijet, svi bi trebali imati slab vid."

Uzaludan posjet

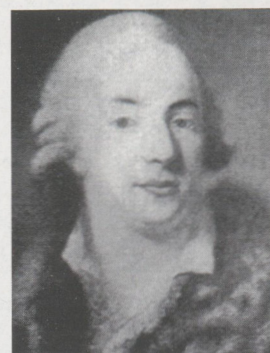

Publije Kornelije Scipion Afrički poželio je nakon pobjede nad Hanibalom svoje dojmove podijeliti s prijateljem Enijem, pa ga je pošao posjetiti. Međutim, služavka koja mu je otvorila vrata rekla mu je da gospodar nije kod kuće. Iako je Scipion čuo kako Enije razgovara sa služavkom, okrenuo se i otišao. Nakon nekoliko dana Enije je, pak, pošao posjetiti Scipiona, a ovaj mu je s prozora kuće rekao kako nije kod kuće.

"Kako nisi kod kuće kad te vidim na prozoru?" upita ga Enije.

"Vjeruj da nisam. Ja sam neki dan morao povjerovati tvojoj služavki, a ti ne vjeruješ meni!"

Taština

Giacomo Casanova (1725-1798) je bio, kao što je poznato, veliki pustolov. U jednom su mu susretu prijatelji natuknuli da su se pronijele glasine kako su mnoge njegove ljubavne pustolovine samo plod njegove mašte. Na te riječi Casanova se samo nasmijao i rekao:

"Vidite, muškarci su taštiji od žena. Radije za ljubavnike svojih žena kažu da su lažljivci nego što priznaju da imaju rogove."

Maleni izgledi

Dok je još bio mladi član britanskog parlamenta, Winston Churchill našao se u društvu jedne gospođe, koja mu se obratila riječima: "Kod vas mi se nikako ne sviđaju dvije stvari."

"Stvarno? A koje su to?" upita znatiželjni Winston.

"Prva je politika koju provodite, a druga su vaši brkovi", objasnio mu gospođa.

"Ma, ne brinite, draga gospođo. Nema nikakvih izgleda da dođete u dodir ni s jednim ni s drugim!"

Nerealni prohtjevi

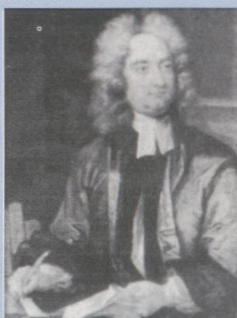

Neka bogatašica posjetila je jednom prilikom Leonarda da Vincija u želji da je portretira. Kad je pristao, ona mu je počela postavljati uvjete. Željela je da joj naslika manji nos, glatko lice, bez podbratka i još štošta.

"Novac stvarno nije problem, platit ću vam koliko god želite", objasnila mu je.

Leonardo ju je pogledao i mirno joj odgovorio: "Draga gospođo, mislim da ste vi trebali nekoga drugoga. S takvim prohtjevima možete se obratiti samo dragom Bogu."

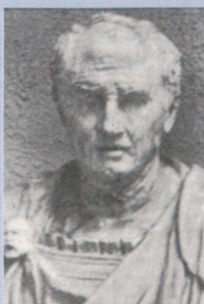
Rana ženidba

Engleski književnik Jonatan Swift, autor romana "Guliverova putovanja", želio je da se njegov sin oženi što prije, pa ga je već s osamnaest godina počeo na to nagovarati. Prijatelji su mu govorili da ipak još malo pričeka dok sin ne bude stariji i pametniji, no Swift im je odgovorio:

"Prijatelji, dragi, ako moj sin postane pametniji, tada se zasigurno neće ni oženiti!"

Mlada plemkinja

Britanska plemkinja Fabia Dalebela nije htjela priznati koliko joj je godina, pa se uvijek predstavljala kao tridesetogodišnjakinja. Jedan je uvaženi gospodin sumnjao u njezine riječi pa je tu informaciju provjerio kod Cicerona, koji ju je poznavao. Ciceron mu odgovori: "Ako Fabia to tvrdi, onda je to u potpunosti točno, jer ona to govori već dvadesetak godina."

ZDRAVLJE

SEDAM NAMIRNICA NEPROBOJNI ŠTITI ZDRAVLJA

Eliksir mladosti na dohvata ruke - to su namirnice najbogatije tvarima koje štite stanice i tkiva od oksidacije i oštećenja izazvanih slobodnim radikalima

Liječnici i znanstvenici dobro poznaju najveće neprijatelje našeg zdravlja: bolesti srca i krvnih žila, rak i preuranjeno starenje. Svima su nam pak poznati najbolji prirodni saveznici kojima se mogu spriječiti te opasnosti, no mnogi ih zanemaruju. Riječ je o antioksidantima, nizu sastojaka namirnica i napitaka koji sprječavaju bolesti, odgađaju starenje i jačaju prirodnu tjelesnu obranu štiteći stanice i tkiva.

Najnovija nutricionistička istraživanja potvrđuju važnu ulogu mnogih dobro poznatih namirnica i antioksidacijskih hranjivih tvari poput betakarotena iz mrkve ili vitamina C iz agruma, te otkrivaju svojstva drugih, primjerice polifenola iz piva ili resveratrola iz grožđa.

- RAJČICA
Obična, ali posebna

- KELJ I SRODNO POVRĆE
Protiv raka

-ZELENO LISNATO POVRĆE
Za zdravije stanice

- AGRUMI
Najjača obrana

- PIVO
Zaštitna zdravica

- MASLINOVO ULJE
Dobre nezasićene masti

- SJEMENKE
Konzentrati zdravlja

DRUGI POMAGAČI PROTIV SLOBODNIH RADIKALA

Zeleni čaj. Sadrži flavonoide i ima antioksidacijsko djelovanje 20 puta veće nego vitamin E.

Grožđe. Bogato je raznim antioksidacijskim i antikancerogenim sastojcima: flavonoidima, resveratrolom, kofeinskom kiselinom i taninima.

Pivski kvasac. Sadrži mnogo selena i cinka, dva antioksidanta koja djeluju preventivno protiv raka.

Pšenične klice. Jedan su od glavnih prirodnih izvora vitamina E, selena i cinka. Svi oni štite stanice.

Jabuka. Sadrži tvari koje jačaju imunost (vitamin C, flavonoid kvercetin), a i pektin koji malo smanjuje kolesterol u krvi.

KAKO IZGLEDA ANTIOKSIDACIJSKA PREHRANA

Premda ih nazivaju namirnicama-lijekovima ili terapijskim hranjivim tvarima, ne može se odrediti preporučena doza antioksidacijskih obroka kao da su lijekovi. Da biste se koristili njihovim učinkom protiv slobodnih radikala, stručnjaci savjetuju:

Raznolikost i redovitost

Uvedite u redovitu prehranu različita jela bogata antioksidacijskim namirnicama, nastojeći postići što je moguće veću raznolikost umjesto da se usredotočite na unos samo nekih, na uštrb ostalih namirnica.

Pet zelenih obroka

Svjetska zdravstvena organizacija preporučuje pet dnevnih obroka voća, žitarica i povrća (količinski, jedan obrok odgovara veličini teniske loptice). To se smatra minimumom za dovoljan i redovit unos antioksidanata (također i vitamina i minerala potrebnih organizmu).

Uravnotežena prehrana i način života

Unos antioksidanata ne dopušta nekontroliranu konzumaciju ostalih namirnica koje mogu biti štetne (alkohol, zasićene masti, slatkiši, prerađena, prekuhana ili prepržena jela). Neuravnotežena prehrana i način života nanose nam štetu koja se ne da "ispraviti" dodatnim količinama namirnica koje djeluju protiv slobodnih radikala.

Timski rad

Baš kao što se ne preporučuje davati prednost jednoj određenoj namirnici na uštrb drugih, tako se ne smije izdvojiti ni jedan određeni antioksidant. U prehranu treba uključiti što više različitih namirnica antioksidacijskog djelovanja.

VITA

IN MEMORIAM

TUŽNO SJEĆANJE

Dana, 02. siječnja 2005. godine navršava se sedam tužnih godina od smrti našega dragog brata

ŠIME (BOŽO) MADŽAREVIĆ

1997-2005.

Prošlo je sedam godina, a kao da je bilo jučer. Vrijeme nikada, neć izbrisati sjećanje na tebe. Počivaj u miru Božjem.

TVOJI: braća i sestre

TUŽNO SJEĆANJE

RUŽA IVAKOVIĆ

13. 12. 2001-13. 12. 2004.

S ljubavlju i ponosom sjećaju te se i za tebe mole

TVOJI NAJMILJI

TUŽNO SJEĆANJE

Dana, 09. siječnja 2005. godine navršit će se dvije godine dana od smrti našega dragog: supruga, tate i punca

PERE GALUŠIĆ

Tko u sjećanju svojih najbližih živi on nije mrtav, on je samo daleko. Mrtav je samo onaj tko je zaboravljen. Mi te nikada nećemo zaboraviti.

TVOJI NAJMILJI: supruga, kćerke i zet

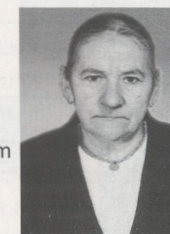
TUŽNO SJEĆANJE

31. prosinca 2004. godine navršava se deset tužnih godina od smrti naše

MARE ANDRIĆ

Vječno ćemo se sjećati tvoga plemenitog lika i tvoje dobrote. Puno nam nedostaješ draga mama!

TVOJA DJECA

OBAVIJEST O SMRTI

S dubokim bolom u srcu obavještavamo da je naš dragi VINKO (IVO) BOŽIĆ

iznenada preminuo dana, 14. prosinca 2004. godine u 55. godini života.

Ispraćaj pokojnika obavljen je u **četvrtak, 16. prosinca 2004. godine u 14,00 sati** ispred Komemorativnog centra u Tuzli, a sahranjen je na

grobju **BORIĆ.**

POČIVAO U MIRU BOŽJEM OŽALOŠČENI

supruga Blaška; kćerke Danijela i Ljubica; zet Davor; braća Gabrijel i Željko; sestre Katica, Ana i Ivka; obitelj Panić, Stojanov, Domazet, Mišanović, Antunović, Pranjčić, Matić, Novosel, ostala rodbina i prijatelji.

Glasnikova SKANDINAVKA

AUTOR: ROBERT STRAUS	BLAGDAN ISUSOVOG ROĐENJA	GRADIĆ U GRČKOJ	ŽENKA JEDNE VO- DENE PTICE	GLAZBENI ZNAK ZA "ALT"	UPITNA RIJEČA	SEOSKA PODRUČJA	ILIRSKA PLEMENA	STAROGRČKA UMJETNOST	VRSTA MAJMLJUNA	VRSTA BOJNOG OTROVA	KRATICA ZA OPSEG	PRODRAN URLIK	BOŽIČNA PJESMA	POSTAN, ISPOŠTEN	SUSJEDNA SLOVA ABECEDA	POKRAJINA U SPA- NJOLSKOJ	VRSTA JUŽNO-AM- ERICKOG PLESA
VRSTA TAMBURE									POKRIVALO OSOBNA ZAMJENJICA								
POKAZNA ZAMJENJICA				EVROPSKA DRŽAVA PRILAGO- ĐAVANJE							RASPAD PORODICA MORSKIH PASA						
VRSTA VODO- ZEMCA					ZADAH SVRŠETAK			ALPСКА GORJA RIBLJE ULJE						ZEMLIŠNA MJERA MEĐUNAR- ODNI UGOVOR			
BOŽIJI SIN ČIJE ROĐE- NJE SLAVIMO								PRAKSA BRDO KOD RIMA									
PETO SLOVO ABECEDA		UPRAVLJATI ORKESTRICOM GRAD U UKRAJINI									SPARINA IVA MAJOLI						PROŠLE GODINE
GLAVNI GRAD PERU-a						PRVI MI- TSKI LETIČ				ZAKOVICA							LUMEN OSJEĆANJE RADOSTI
BOŽIČNA PJESMA						AMPER				TEMPO							
POLICIJSKA POTRAGA							CRKVENA PROKLE- TSTVA							PREVLAKA NA MALAKI ŽALO			
OBLIK ELIPSE					ŽITELJKA JAPANA						VRLO MALI NEZNATAN						
NOTA SO- LIMIZACIJE		USKLIK ODISEJEVA POSTOJIBINA									OTOČNA SKI- PINA UZ OBA- LU SICILIJE						
KRAJINA LI- NIJA JEDNE POVRŠINE											ATLANSKI PAKT						FRANCUSKI PISAC CLAUDE
OKRUGLO SLOVO		MODEL OBRAZAC TLORIS (MNOŽ.)									KRAT ZA "ALINEJA"			"VOLT- AMPER" SILAŽENJE			
NASTAMBA ZA STOKU											KOJI JE POKRIVEN ROSIOM						
ŠVEDSKA KNJIŽEV- NICA SOPHIE											NULA		VRSTA OBORINE ZOLJA				
UDAV, "ZMISLI ČAR"				KARAT PALIČUČA		MIŠKI POTOMAK	VRPČA (MNOŽ.)	RIJEKA NA DALEKOM ISTOKU	STAS, UZRAST	ELEMENT SUMPOR	JARBOL	VRSTA ORGANSKIH SPOJEVA	DOLLJETANJE "MINUTA"				
OLIVER CROMWELL		BOŽIČNA MI- SA ZORNICA NAVODI														IMATELJ, POSJEDNIK	ZIMZELENI GRMOVI, LOVORCI
ŽITELJI GRČKE					HUNGARSKO ŽENSKO IME LJETOPISI						TIP CI- TROENA SJEVERNI JELEN		UTOČIŠTE OBAR				
GLAVNI GRAD ALBANIJE								ROGOZ							OVAMO		
FRANCUSKA PJEVAČICA SOPRAN, LILY								DUGOREPE PAPIGE							BILO KAD		
VELIKA TROPŠKA ZMIJA						VRSTA SMOLE LATINSKO MUŠKO IME						ZAMJENIK ŽUPNIKA BANJA U BELGIJI					
ČETVRTI VOKAL		NEPLAČENI SPORTAŠ ALUMINIJ						CIKA SUPROTNI VEZNIK							LITLI JAPANSKA MJERA		
ŽENSKO IME, NATALIJA							BIBLIJSKO DIVOVSKO PLEME ITALIJA				TRESKA, ZVEKET METAR						
LUČITI SLINE								USAMLJE- NOST								TALIJSKA PLEMIČKA TITULA	

KVALITET JE NAJBOLJA PROMIDŽBA

JOSIP BOŽIĆ

Natpis "LUCIANA", na poslovnom zdanju pored magistralne prometnice Tuzla - Lukavac, u Donjem Bistarcu, uz uočljiv dodatak građevinarstvo i trgovina, na prvi pogled privlači, ali ne otkriva dovoljno. Da bi smo otkrili što se "krije" iza usputnoga i prvoga pogleda posjetili smo ovu tvrtku i razgovarali s gospodinom Josipom BOŽIĆEM, vlasnikom i direktorom kompanije.

Pomalo zatečen neočekivanom najavom i novinarskom posjetom gospodin Božić, za kojega je autor ovih redova sklon ustvrditi da je vrstan menadžer, sa izraženim organizatorskim i koordinatorskim sposobnostima, nepotrebno skromno je kazao da je "Luciana" jedna prosječna, obiteljska, tvrtka. Ono prosječna nikako ne stoji, jer je od 01. 01. 1997. godine, od kada postoji i radi, urađena čitava lepeza poslova i izgrađeno više atraktivnih stambeno-poslovnih objekata.

"Do sada smo u Lukavcu izgradili pet stambeno-poslovnih objekata sa 100 stanova i nekoliko tisuća četvornih metara poslovnih prostora. Trenutačno gradimo sportsku dvoranu u Lukavcu, kapaciteta

1.300 posjetitelja i trgovinski centar površine 9.500 metara, kratko nas informira direktor Božić, naglašavajući da su osnivanje firme i početnom radu pomogli njegova braća Mijo, Božo i Vinko, te Anđelko, brat supruga Nade.

U obiteljskom predznaku ovoga poduzeća kriju se i imena Josipove majke Lucije i Nadine majke Ane, a među pedeset pet uoplenika uglavnom su bliži rođaci i prijatelji. Pod zaštitnim znakom "Made in Luciana" Magistralni put bb, Lukavac, u ovoj godini je petnaest djelatnika radilo u Njemačkoj, za potrebe svjetske kompanije SIEMENS i to na elektromontaži dijelova suvremenih IC-vlakova. "Luciana" je i generalni zastupnik njemačke kompanije "Euro-therm", za Bosnu i Hercegovinu, a u magazinu se nalazi 2.500 artikala za centralna grijanja.

Nemalo iznenađeni podatkom da je menadžer Božić uspio na jakom i nemilosrdnom građevinskom tržištu proći na natječaju za izgradnju sportske dvorane u Lukavcu, postavili smo mu jednostavno i kratko pitanje KAKO? Uz gotovo stidljiv smiješak, koji više

odaje skromnost, nego menadžersku robusnost i prodornost, naš sugovornik ističe: **"Tjerate me da se hvalim, a to zaista ne volim. Pošto gradimo stambeno-poslovne i druge objekte za tržište, na natječaju za izgradnju sportske dvorane smo uz povoljne cijene i rokove, te od ranije dokazana graditeljska kvaliteta, ponudili kompenzacijska izgradnju u sto-postotnom iznosu. Svojim novcem i svojim radom podizemo dvoranu, a uzvratno smo dobili lokaciju za izgradnju trgovinskog centra. Paralelno gradimo i jedan i drugi objekt, a ni na jednom se ne kasni ni dan. U trgovinski centar moramo privući svjetske proizvođače i trgovce, a suinvestitor nam je, kvalitetom dokazana i uspješna, Trgovinska kompanije "Omega", iz Živinica.**

Gospodin Božić nam je još rekao da je osnove samostalnog poduzetništva naučio gradeći sa starijim bratom Mijom, koji je danas moralna podrška i savjetnik. Za građevinarstvo se odlučio na osnovu procjene da će se poslije rata morati graditi i obnavljati. I procjene mu nisu bile pogrešne. Na svim objektima koje gradi, Tvrtka "Luciana" je generalni izvođač, jer ima dovoljno opreme i djelatnika. Projektantske usluge im pruža "Tehno-biro" Tuzla, koji vodi gospodin Sead Rešidbegović, a na nekim od poslova, najčešće u svezi s vodovodom i grijanjem, angažira kooperante. Najzadovoljniji je i naj sretniji, veli, kada mu neki od kupaca stanova ili poslovnih prostora dovedu druge kupce. To je, tvrdi Božić, jedan od najboljih dokaza da je kvaliteta radova na zavidnoj razini i da se ne bi postidjelo ni na zapadnoeuropskom tržištu. Jedan od dokaza za to je i podatak da svaki poslovni prostor i svaki stan imaju svoje mjerne instrumente za potrošnju vode i toplinske energije.

Tvrtka "Luciana" je sponzor većine lukavačkih manifestacija i generalni sponzor Ženskoga odbojkaškog kluba "Lukavac", a pruža i potporu humanitarnim projektima i organizacijama.

N. J. IVANOVIĆ

**Glasilo
Hrvatskog kulturnog društva
"Napredak" Župe Soli
List za kulturu i
društvena pitanja**

Osnivač i izdavač: HKD Napredak, Tuzla • **Za izdavača:** Dr. sc. Miroslav Petrović, predsjednik HKD Napredak • **Glavni i odgovorni urednik:** Juraj Novosel • **Lektor:** Alen Matošević • **Uredništvo:** Zdravko Anđić, Šimo Ešić, Vlado Kerošević, Petar Matanović, Alen Matošević, Juraj Novosel, mr. Luka Tunjić • **Urednik fotografije:** Martin Antunović • **Unos teksta:** Kata Čajić • **Adresa:** Tuzla, Kazan mahala 2/II • **Tel/fax:** 035/272-061 • **E-mail:** napredak@inet.ba • **Tehnička priprema, repro i štampa:** "PrintCom" d.o.o. Grafički inženjering Tuzla • **Račun:** 132-100-03108521-25 kod Tuzlanske banke d.d. Tuzla - HKD Napredak, Tuzla - za Glasnik • List je upisan u evidenciju javnih glasila u Republičkom komitetu za informacije pod rednim brojem 05/93 - 15. 03. 1993. Na temelju Mišljenja Ministarstva obrazovanja, nauke, kulture i sporta TPŽ broj 10/1-483-9/98., list Hrvatski glasnik je javno glasilo, te prema članu 19. točka 13. Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga - ne plaća porez. • List izlazi mjesečno • Tekstovi i fotografije se ne vraćaju.

Za sva vremena

ŽIVOTNO OSIGURANJE
MOĆNO A OBROČNO

CROATIA OSIGURANJE d.d.
tel: +387 39 839 100
www.croatiaosiguranje.com, croatia-os.ljubuski@int.tel.hr

RADNJA ZA OBRADU I UGRADNJU MERMERA I GRANITA

KAMENOREZAC ILIĆ

VI. Ivica i Željko Ilić

Izrada spomenika i grobnica
Oblaganje stubišta i podova
Šankovi, klupice, stolovi

Bukinje 186 • Tel./fax: 035 286 689 • Mob: 061 139 851, 061 139 85

JAVNO PODUZEĆE
RADIO TELEVIZIJA
TUZLANSKOG KANTONA

motel ***stuhli*** tuzla

VI.: Branimir Stuhli

Ul. Bukinjska br 60 • Tel. ++387-35-283-330 ; 061-13-10-13 • E-mail: stuhli@bih.net.ba

VODA KOJA SVE POKREĆE

TUZLANSKI KISELJAK

A QUALITY PRODUCT OF Pivara Tuzla d.d.

KAMENOREZAC

LJUBAČE TEL/FAX 035 571 783
061 146 475

SPOMENICI, STOLOVI, ŠANKOVI, KLUPICE, KAMINI...

Luciana
Građevinarstvo i trgovina

Magistralni put bb,
Lukavac BiH

Tel./fax: ++387 35 553 454
553 453
E-mail: luciana@bih.net.ba

Osnovan 1992.godine INDEPENDENT

FM RADIO Kameleon

Marketing: 250-261, 250-262, 250263 http://www.kameleon.delta.com.ba
Centrala: 250-055 (tel/fax) radio_kameleon@delta.com.ba

AUTO ŠKOLA "JOVEX"

VL.GAVRILOVIĆ JOVO ing.saob.
Instruktor teoretske i praktične nastave

OBUKA VOZAČA **A,B,C,E,I,D** KATEGORIJE

- TEORETSKA OBUKA VOZAČA
- PRAKTIČNA OBUKA VOZAČA
- PRIJAVA ISPITA
- TRENAŽNA VOŽNJA

TEL:035 232 052;MOB:061 179 334
75000 TUZLA

SOLI

HRVATSKI RADIO SOLI

92.7 MHz
103.4 MHz

Foto Žunić

TUZLA:

Mercator	035-301-735
Džafer mahala	035-254-594
Korzo	035-257-205
TZC "Sjenjak"	035-251-448
GRACANICA	061-772-282
DOBOJ	053-227-554
JELAH	061-447-559
TEŠANJ	061-251-897

e-mail: zunic@inet.ba

MLIN
LJUBAČE

MLIN
"HUSINSKI RUDAR" D.D.
LJUBAČE-TUZLA
75214 LJUBAČE-TUZLA

TEL/FAX ++387 35 80 85 38, 80 85 39, 80 85 40 • E-mail: mlin@bih.net.ba

CVJEČARA FLORAMI

Vam nudi veliki izbor rasade, saksija, žardinijera, zemlje za cvijeće od 50 l, 20 l, 10 l, 6 l, 5 l, te zemlje u pakiranju od 1kg iz vlastite proizvodnje pod nazivom FLORATRES, rezanog cvijeća, lončanica, svijeća, lampinjona, lukovica svih vrsta, ruža sadnica i ukrasnog šiblja. Sve to možete nabaviti uz najpovoljnije cijene u gradu i dobiti stručne savjete. Vaše je samo da dodete na MALU PIJACU i da se uvjerite u našu ponudu.

FRANJO BOSANKIĆ

PrintCom
GRAFIČKI INŽENJERING

75000 Tuzla Rudarska 61
Tel.: ++ 387 35 282-000, 283-218
Fax: ++ 387 35 280-210
e-mail: printcom@bih.net.ba

P. PLIVA

PREDSTAVNIŠTVO SARAJEVO
Trg heroja 10, 71000 Sarajevo
Tel. ++ 387 33 65 11 33, 65 39 29
Fax. ++ 387 33 65 39 86

PAVIĆ - KOMERC

OVLAŠTENI SERVIS I PRODAJA VOZILA

tel: +387 35 384 291, 384 487; fax: +387 35 384 488

CITROËN

Javno komunalno preduzeće
CENTRALNO GRIJANJE

TUZLA

Ul. Krečanska broj 1
75000 Tuzla Tel: ++387 35 283 443
Bosna i Hercegovina Fax: ++387 35 281 391
E-mail: cen.gri@bih.net.ba

HOLDINA

HOLDINA d.o.o. Sarajevo
Sarajevo, ulica Azize
Šaćirbegović 4b

OVLAŠTENI PRODAJNO SERVISNI CENTAR
SALON: SKC "Mejdan", Bosne Srebrene bb
Tel/fax: 035/270-021 e-mail: stuhli-auto@box.ms
SERVIS: Mramor, Majevička 2
Tel/fax: 035/384-500 Mob: 061/140-278

Radost sigurne štednje

tuzlanska banka d.d. tuzla